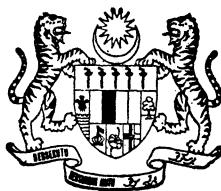

Jilid III
Bil. 14

Hari Isnin
9hb Julai, 1973

MALAYSIA

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

PENGUMUMAN YANG DI-PERTUA:

Memperkenankan Rang Undang-undang [Ruangan 1579]
Perutusan daripada Dewan Negara [Ruangan 1580]

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 1581]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT [Ruangan 1616]

USUL-USUL:

Akta Kastam, 1967—

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 13), 1973 [Ruangan 1619]

Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 1620]

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat [Ruangan 1680]

Ucapan Penangguhan (Cuti Belajar bagi Guru-guru) [Ruangan 1686]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 1621]

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Isnin, 9hb Julai, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR :

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak
- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).
- „ Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJI BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).
- Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Perpaduan Negara, TUN V.T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungei Siput).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timur).

- Yang Berhormat Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN HAJI NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SA'ID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- „ TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).

- Yang Berhormat PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P. (Sungei Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P B.S. (Julau).
- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibul).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).

- Yang Berhormat TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TAN SRI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R.C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN HAJI ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).

- Yang Berhormat TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
 „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
 „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
 „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
 „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
 „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
 „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
 „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
 „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).

YANG TIADA HADIR :

- Yang Berhormat Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI
 (Kedah Tengah).
 „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA
 HITAM (Segamat Utara).
 „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN,
 P.P.T. (Rawang).
 „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
 „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
 „ TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).
 „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
 „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
 „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
 „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
 „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
 „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O.,
 O.B.E. (Marudu).
 „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
 „ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P.
 (Menglembu).
 „ DATUK JAMES WONG KIM-MIN, P.N.B.S. (Mjri-Subis).
 „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA
 (Kota Star Selatan).
 „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K.
 (Pasir Mas Hulu).

YANG HADIR BERSAMA :

- Yang Berhormat Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., P.J.K.
 (Dilantik).
 „ Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI,
 J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

PENGUMUMAN YANG DI-
PERTUAMEMPERKENANKAN
RANG UNDANG-UNDANG

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya suka hendak memberitahu Dewan iaitu Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dengan limpah kurnia Baginda telah berkenaan mempersetujui Akta-akta yang telah diluluskan oleh Dewan Parlimen dalam mesyuarat yang lalu. Akta-akta itu ialah seperti berikut:

- (1) Akta Perlembagaan (Pindaan), 1973;
- (2) Akta Pertubuhan Peladang, 1973;
- (3) Akta Lembaga Pertubuhan Peladang, 1973;
- (4) Akta Pencen Balu dan Anak Yatim (Sabah) (Pindaan) (No. 2), 1973;
- (5) Akta Instituit Penyelidikan dan Kemajuan Pertanian Malaysia (Pindaan), 1973;
- (6) Akta Lembaga Kemajuan Perusahaan Haiwan Negara (Pindaan), 1973;
- (7) Akta Perusahaan Sekuriti, 1973;
- (8) Akta Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia (Pindaan), 1973;
- (9) Akta Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan (Pindaan), 1973;
- (10) Akta Kilang dan Jentera (Pindaan), 1973;
- (11) Akta Dadah Berbahaya (Pindaan), 1973;
- (12) Akta Pemegang Amanah Raya (Pindaan), 1973;
- (13) Akta Kawalan Bekalan (Pindaan), 1973;
- (14) Akta (Perbadanan) Good Shepherd Nuns, 1973;
- (15) Akta Kesatuan Sekerja (Pindaan), 1973;
- (16) Akta Cukai Jualan (Pindaan), 1973;
- (17) Akta Pejabat Pos (Pindaan), 1973; dan
- (18) Akta Lembaga Tembakau Negara (Perbadanan), 1973.

PERUTUSAN DARIPADA
DEWAN NEGARA

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, saya telah menerima satu perutusan daripada Dewan Negara yang menyatakan persetujuan Dewan ini kepada Rang Undang-undang yang telah diserahkan oleh Dewan Rakyat tempoh hari.

Sekarang saya jemput Setiausaha membacakan perutusan itu.

(Setiausaha membacakan Perutusan)

“Tuan Yang di-Pertua Dewan Rakyat,

Dewan Negara telah mempersetujui Rang Undang-undang yang berikut tanpa pindaan:

- (1) Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan);
- (2) Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang;
- (3) Rang Undang-undang Lembaga Pertubuhan Peladang;
- (4) Rang Undang-undang Pencen Balu dan Anak Yatim (Sabah) (Pindaan) (No. 2);
- (5) Rang Undang-undang Instituit Penyelidikan dan Kemajuan Pertanian Malaysia (Pindaan);
- (6) Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Perusahaan Haiwan Negara (Pindaan);
- (7) Rang Undang-undang Perusahaan Sekuriti;
- (8) Rang Undang-undang Lembaga Kemajuan Ikan Malaysia (Pindaan);
- (9) Rang Undang-undang Lembaga Pemasaran Pertanian Persekutuan (Pindaan);
- (10) Rang Undang-undang Kilang dan Jentera (Pindaan);
- (11) Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan);
- (12) Rang Undang-undang Pemegang Amanah Raya (Pindaan);
- (13) Rang Undang-undang Kawalan Bekalan (Pindaan);
- (14) Rang Undang-undang (Perbadanan) Good Shepherd Nuns;
- (15) Rang Undang-undang Kesatuan Sekerja (Pindaan);

- (16) Rang Undang-undang Cukai Jualan (Pindaan);
- (17) Rang Undang-undang Pejabat Pos (Pindaan); dan
- (18) Rang Undang-undang Lembaga Tembakau Negara (Perbadanan).

Tandatangan:

Yang di-Pertua Dewan Negara''.

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

LEMBAGA PADI DAN BERAS NEGARA

1. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Perdana Menteri menyatakan adakah benar bahawa:

- (a) Lembaga Padi dan Beras Negara (L.P.N.) mengurus hanya satu peratus sahaja dari semua pengedaran padi dan beras dalam negeri ini; dan
- (b) bahawa harga-harga beras dan padi walaupun telah ditetapkan oleh Kerajaan tetapi harga sebenarnya adalah ditentukan oleh tokoh-tokoh padi dan beras yang memiliki 99 peratus dalam bidang pembahagian padi dan beras dalam negeri ini. Jika benar, nyatakan adakah Kerajaan bercadang untuk mengambil alih semua pembahagian padi dan beras dalam negeri ini.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Lembaga Padi dan Beras Negara (L.P.N.) memperniagakan beras sebanyak 1.46% daripada pengeluaran beras di negara kita. Perniagaan ini adalah terhad kepada pengeluaran beras daripada tiga buah kilang mengisar beras L.P.N. yang terletak di Kota Bharu, Sabak Bernam dan di Kedah. Pengeluaran kesemua kilang ini berjumlah sebanyak 280,500 pikul setahun berbanding dengan pengeluaran beras di negara sebanyak 19.4 juta pikul pada tahun yang lepas.
- (b) Kerajaan tidak menetapkan harga maksima bagi padi yang dibeli oleh mana-mana pembeli yang berlesen. Tetapi Kerajaan telah menetapkan bahawa Harga Minima Terjamin atau G.M.P.—Guaranteed Minimum Price—

ialah \$16 sepikul bagi padi yang kering dan bersih. Ini bermakna petani-petani yang mengeluarkan padi ialah terjamin bahawa padi mereka dibeli tidak kurang daripada Harga Minima Kerajaan itu. Walaubagaimanapun, bagi musim hadapan, musim kedua yang sedang bermula sekarang ini, Kerajaan telah bersetuju supaya Lembaga Padi dan Beras Negara (L.P.N.) membeli padi dengan harga pasaran terbuka iaitu (i) beras jenis pendek seperti Taupeh, Mahsuri Biasa dan Kedah No. 3—berharga \$19 sepikul bagi yang kering dan bersih; (ii) bagi jenis sederhana seperti Mahsuri Istimewa dan Kedah No. 2 berharga \$21 sepikul bagi yang kering dan bersih; (iii) bagi jenis panjang seperti Bahagia, Kedah No. 1 dan Jaya—berharga \$23 sepikul bagi padi yang kering dan bersih.

Ini adalah harga-harga yang kurang-kurangnya yang petani-petani boleh mendapat di musim hadapan memandangkan bahawa harga beras di masa ini adalah lebih tinggi daripada masa-masa yang lampau. Tetapi kalau pihak swasta terutamanya pengilang-pengilang berani membeli lebih daripada harga yang saya sebutkan itu, maka mereka bolehlah membeli dengan harga yang tinggi dan ini boleh memberi faedah yang lebih kepada petani-petani.

Tentang pertanyaan samada Kerajaan bercadang untuk mengambil alih semua pembahagian padi dan beras di negara kita, perkara ini adalah dalam timbangan dan kajian L.P.N. dan juga Kerajaan.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan kaum petani boleh menjual padinya kepada sesiapa pun. Adakah peluang untuk menjual padi ini kepada sesiapa pun diberi kepada petani-petani di Tanjong Karang, Sekinchan dan Sungai Besar?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, setahu saya tidak ada sekatan bagi petani-petani menjual padi ini melainkan di tempat-tempat yang ada kilang. Mereka itu biasanya menjual di kilang-kilang yang diadakan di tempat itu.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar pada masa yang lalu kaum petani di Tanjong Karang, Sekinchan dan Sungai Besar menjual padinya terhad kepada L.P.N. dan mereka tidak boleh menjual padinya kepada orang lain.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya tak mengetahui hal ini.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak minta Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan berkenaan dengan kenaikan harga beras baru-baru ini. Adakah kenaikan harga beras itu berpunca dari penjualan beras sebanyak 60% dari stockpile kita, Bangladesh dan Indonesia?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini saya akan jawab dalam soalan nombor 2.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Soalan saya ialah berkenaan dengan mengurus atau control of rice oleh Lembaga Padi dan Beras. Di Negeri Perak, Lembaga Padi dan Beras stockpile berasnya di dua tempat sahaja ialah di Bagan Serai dan Parit Buntar di kawasan Kriart, tetapi sebelum harga beras naik tahun baru ini, dua tempat ini sudah kosong dan tidak ada beras. Soalan saya, ialah:

- (a) mengikut peraturan-peraturan stor-stor di Bagan Serai dan Parit Buntar tak boleh kosong, apa sebabnya sekarang kosong?
- (b) apa gunanya ada satu Lembaga serupa ini yang tak peduli kesenangan dan keselamatan rakyat; dan
- (c) bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menukar kakitangan Lembaga yang tidak efficient dan bodoh.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, ini bukan soalan tambahan. Kalau Ahli Yang Berhormat hendak buat soalan, bolehlah taruh dalam Aturan Urusan Mesyuarat dan saya boleh jawab.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Kerajaan hendak mengimpot lebih banyak lagi beras untuk dibahagi-bahagikan. Jika demikian,

harga beras pasti akan turun dan bolehkah Kerajaan menimbang semula dan menarik balik segala pengawalan beras untuk masa 8 bulan supaya harganya boleh turun semula.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, ini saya akan jawab dalam soalan nombor 2 dan nombor 3 yang akan datang.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pun sentuh tentang harga padi yang akan diberi kepada kaum petani di musim hadapan. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberitahu kepada Dewan ini mengapakah G.M.P. (Guaranteed Minimum Price) padi tidak boleh dinaikkan daripada \$20 sepikul kepada \$23 atau \$25 sepikul.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, harga G.M.P. ini kita boleh timbangkan daripada satu masa ke satu masa, ini harga minima. Seperti saya katakan tadi pihak swasta dan pihak L.P.N. boleh membeli padi dengan harga yang lebih tinggi daripada yang ditetapkan itu.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar bahawa walaupun L.P.N. sentiasa menyatakan harga padi boleh dijual daripada \$19 ke \$23, tetapi L.P.N. sentiasa membeli padi daripada kaum petani dengan harga yang paling rendah dan boleh dinyatakan barangkali tak sampai 2-3% padi yang dibeli dengan harga yang paling tinggi.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya telah terangkan tadi harga yang dicadangkan oleh L.P.N. untuk membeli beras dan padi pada musim sekarang ini, inilah harga yang patut kita timbangkan sekarang ini.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan khasnya pihak L.P.N. telah mengkaji iaitu apakala hendak ditetapkan harga G.M.P. ataupun harga minima sebanyak \$16 tidakkah terfikir apakala datang beberapa masaalah pihak saudagar-saudagar ataupun kompeni-kompeni beras ini boleh memainkan peranannya dengan membeli padi itu dengan harga yang mahal serta mereka

mendapat keuntungan yang banyak, sedangkan peranan L.P.N. dalam masaalah beras ini hanya 1% lebih sedikit sahaja dan kita di Malaysia bergantung juga kepada beras di-impot daripada luar negeri. Apakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri tidak berfikir hal itu dan apakah persediaan menyeimbangkan membela masaalah kaum tani bertanam padi untuk menaikkan pendapatan mereka dan memandang pula kepada sebelah orang-orang yang tidak bertanam padi yang gelisah dengan kenaikan harga beras.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, tanggungjawab Kerajaan ialah kepada semua pihak orang-orang yang bertanam padi dan yang tidak bertanam padi. Dengan sebab itulah Kerajaan telah menubuhkan L.P.N. ini supaya mengawal harga padi tidak jatuh dan petani-petani dapat harga yang berpatutan dan begitu juga kita hendak menjaga jangan harga padi terlalu tinggi boleh menyusahkan orang yang tak bertanam padi. Jadi ada dua perkara. Dengan sebab itulah bila kita menetapkan harga minima itu kita tetapkan harga yang difikirkan patut, dan kalau harga padi naik di negeri-negeri lain di dunia ini, pihak petani-petani patutlah mendapat harga yang lebih. Perkara ini adalah ditimbang dan disemak daripada satu masa ke satu masa.

Tuan T. S. Gabriel: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bagaimanakah keadaan pada masa sekarang tentang perkara beras ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, beras ada cukup dan ada banyak sekarang ini.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Jikalau Lembaga Padi dan Beras sekarang control 1% rice distribution di Malaysia susah sekali, saya fikir lagi susah kalau Lembaga Padi dan Beras control 100% rice distribution. Bolehkah Perdana Menteri jalankan perlahan-lahan dahulu dan berfikir panjang sedikit jikalau hendak beri Lembaga Padi dan Beras alih semua pembahagian padi-padi dan beras dalam Malaysia.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya fikir perkara ini jadi kesusahan oleh sebab L.P.N. tidak bertanggungjawab semua sekali. Kalau L.P.N. bertanggungjawab semua sekali berkenaan pembahagian beras perkara

yang berlaku baru-baru ini tentu tak boleh berlaku (*Tepuk*).

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi telah disentuh oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita berhubung dengan 3 kilang padi yang dikuasai oleh L.P.N. Adakah Kerajaan sedar bahawa kilang yang ada sekarang ini sangat kecil; tidak boleh dan tidak upaya mengeluarkan beras yang banyak. Sediakah Kerajaan memberi peruntukan membesarkan kilang itu memandangkan luasnya kawasan padi kita dari semasa ke semasa.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini sekarang ini dalam timbangan Kerajaan.

BERAS—KEKURANGAN

2. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Perdana Menteri samada beliau sedar tentang kekurangan beras di negara ini; adakah ini disebabkan daripada salah pengurusan oleh pihak L.P.N., dan jika ya, adakah beliau akan mengambil langkah-langkah tertentu bagi rancangan masa depan berhubung dengan simpanan beras kita untuk menentukan supaya kita tidak akan terkeliru lagi.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, kekurangan beras tidak berlaku di negara ini. Apa yang telah berlaku ialah kehilangan beras buat sementara bulan Mei tahun 1973. Oleh kerana sebab yang tertentu seperti menyembunyian atau hoarding beras oleh peniaga-peniaga beras, pembelian beras yang terburu-buru oleh suri-suri rumah tangga pada masa itu. Anggapan bahawa Malaysia yang sekarang sedang mengimpot 10% daripada pengguna-penggunanya tidak mungkin dapat mengimpot banyak beras dari mana-mana negeri pun. Perkara ini tidak timbul lagi oleh kerana pengimpot-pengimpot beras telah dibuat oleh Kerajaan melalui Lembaga Padi dan Beras Negara dengan pihak yang berkuasa di negeri Cina dan juga Kerajaan Thailand.

Masaalah kehilangan beras yang timbul seperti yang saya katakan tadi tidaklah boleh disalahkan kepada L.P.N.

Dr Tan Chee Khoo: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar L.P.N.

pada hujung tahun yang lalu atau pada awal tahun ini telah dinasihatkan pada tahun ini boleh timbul kekurangan beras dan L.P.N. telah dinasihatkan juga diberi peluang kepada pengimpot-pengimpot beras supaya mereka boleh mengimpot beras ke negeri ini pada masa itu apabila beras pun ada dan harga beraspun murah. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar nasihat-nasihat itu malangnya tidak diterima oleh L.P.N. Dan oleh hal yang demikian, sekarang timbul masalah kekurangan dan kenaikan harga beras?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya telah terangkan tadi pihak L.P.N. tidak boleh disalahkan atas perkara ini, kerana pihak swasta ada diberi lesen untuk mengimpot beras dari semasa ke semasa seperti yang kita kehendaki. Maka mereka itu tidak dapat mengimpot beras dan setengah-setengahnya impot beras barangkali dibawa ke tempat lain, kerana negeri lain harganya mahal. Jadi keadaan yang kita hadapi pada bulan Mei dahulu bukanlah disebabkan oleh kekurangan beras. Beras tidak kurang. Jadi bila beras tidak kurang, apa sebabnya kita hendak ambil langkah-langkah yang terburu-buru hendak beli banyak beras, kerana sudah memang ada di negara kita ini. Hanyalah disebabkan oleh hoarding. Pemborong-pemborong simpan, retailers simpan, orang ramai pun simpan. Jadi beras ini satu barang yang tidak boleh disimpan lama, Tuan Yang di-Pertua, kalau kita simpan lama akan rosak dan beras tidak laku. Inilah sebab perkara yang kena ditimbang oleh pihak L.P.N. Kalau betul-betul kita tahu ada beras kurang sudah tentu kita telah mengambil langkah-langkah yang sewajarnya.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar masalah yang timbul sekarang ialah oleh sebab kekurangan forward planning oleh pegawai-pegawai L.P.N. Apabila dinasihatkan kekurangan beras akan timbul di masa akan datang, L.P.N. tidak mengambil tindakan untuk mengimpotkan beras pada masa beras ada di Thailand dan di Republik Rakyat Cina?

Perdana Menteri: Ahli Yang Berhormat itu tidak cukup faham apa yang saya terangkan. Saya kata masalahnya bukan kurang beras, beras disimpan. Jadi apa gunanya kita

hendak beli beras yang banyak bila beras ada di negara kita ini? Jadi ini bukanlah masalah forward planning. Pihak L.P.N. sentiasa mengawasi berapa banyak beras yang ada di negara ini. Jadi pada bulan Mei dahulu sebab ada hoarding dan pihak suri-suri rumah tangga beli banyak beras, maka beras yang ada di tangan pemborong-pemborong telah berkurangan. Dan begitu juga pihak pemborong-pemborong dan juga retailer, sebab difikirkan dunia kurang beras, maka itulah beras disimpan dan dinaikkan harganya. Ini bukanlah disebabkan oleh keadaan beras di negara kita ini.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Perdana Menteri berkata masalahnya bukan berkenaan forward planning. Jikalau begitu, adakah Kerajaan masih menyimpan beras di dalam stockpile untuk masa 6 bulan. Jikalau berlaku peperangan, banjir atau musim kemarau, bolehkah Kerajaan mengeluarkan beras untuk kegunaan rakyat supaya rakyat tidak kebuluran?

Tuan Yang di-Pertua: Itu soalan "kalau". Kalau jadi itu; kalau jadi ini.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, dapatkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan samada benar atau tidak bahawa negara kita tidak kurang beras, tetapi pihak swasta semenjak bulan Februari tahun ini tidak dapat mengimpot beras daripada luar. Dan dengan sebab adanya tindakan yang segera dan pandangan jauh daripada pihak pegawai-pegawai L.P.N., dapat memasukkan beras menggantikan peranan yang dimainkan selama ini oleh pihak swasta, dan dengan sebab itu beras sentiasa ada dalam negeri ini. Ahli Yang Berhormat dari Batu tidak kekurangan beras dan pesakit-pesakit di dalam Klinik Sentosa pun tidak kekurangan beras.

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalnya?

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Adakah benar bahawa pegawai-pegawai L.P.N. dengan sebab ada pandangan jauh dan tindakan segera dari mereka menggantikan pihak swasta membeli beras yang pihak swasta tidak dapat itu sehinggakan pesakit-pesakit di Klinik Sentosa tidak kekurangan beras selama ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, perkara itu memanglah benar, kerana datang daripada Pengerusi L.P.N. sendiri (*Ketawa*).

Datuk Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kerajaan sedar bahawa Malaysia kita ini dalam tempoh yang akhir ini bernasib baik oleh kerana jika dibandingkan dengan negeri-negeri jiran kita seperti Filipina, Indonesia, Burma dan Thailand yang mengeluarkan beras, harga-harga beras di negeri itu lebih mahal daripada yang boleh dibeli di Malaysia kita ini. Adakah benar harga beras di Singapura dua kali ganda atau tiga kali ganda lebih mahal daripada harga di Malaysia. Dan jikalau begitu keadaannya, adakah ini satu tanda kecekapan pihak Kerajaan mengatasi perkara ini?

Yang keduanya, Tuan Yang di-Pertua, adakah Kerajaan sedar iaitu nampaknya Kerajaan telah berjaya memasukkan 100,000 tan beras daripada negeri Cina sedangkan negeri Cina sendiri kekurangan beras? Ini menunjukkan pula satu kejayaan pihak Kerajaan dapat menyelesaikan masalah beras ini dengan negeri Cina memberi konterek 100,000 tan kepada kita walaupun negeri Cina sendiri mengalami kesulitan ini?

Tuan Yang di-Pertua: Sungguhpun itu soalan lain sama sekali, saya benarkan kalau hendak menjawab.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, ini benar. (*Ketawa*)

Dr Tan Chee Khoon: Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan tiada kekurangan beras di tanahair kita. Cuma ada hoarding oleh pemborong-pemborong atau oleh rakyat. Saya hendak bertanya kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bahawa adakah beliau sedar oleh sebab negeri ini menghantar beras ke Indonesia dan juga Bangladesh, maka ada beberapa godown di tanahair kita yang kosong dan oleh sebab itu timbulah kekurangan beras di tanahair kita?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya hanya memberi pinjaman sebanyak 20,000 tan kepada pihak Indonesia. Kita tidak ada memberi pertolongan kepada Bangladesh.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, kata Pengerusi Lembaga Padi dan Beras tadi, negeri Malaysia tidak kurang beras. Kalau itu benar, mengapa harga beras naik?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya sudah terangkan tadi sebab-sebabnya.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, tadi Pengerusi Lembaga Padi dan Beras menyatakan ada pengimpot-pengimpot beras di waktu dua tiga bulan yang lalu tidak mahu impot beras masuk ke negeri kita ini oleh kerana harga beras mahal. Apa tindakan Kerajaan terhadap pengimpot-pengimpot beras ini jikalau dia buat demikian pada hari yang akan datang.

Perdana Menteri: Itu kita akan timbangkan bila sampai masanya.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, soalan saya berkenaan dengan kekurangan beras di negara kita dan macam mana boleh mencukupi. Kita tahu Malaysia tidak . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: Boleh beri apa?

Tuan Ng Hoe Hun: Cukup—self-sufficiency in rice production. Kita tahu Malaysia tidak self-sufficient in padi production and have to import rice, Tuan Yang di-Pertua, di kawasan Larut dan Matang, Tuan Yang di-Pertua tahu kawasan itu di Perak . . . . .

Tuan Yang di-Pertua: Saya tidak tahu. (*Ketawa*)

Tuan Ng Hoe Hun: Tidak apa. Lain kali boleh beritahu. (*Ketawa*) Di kawasan itu ada beribu-ribu ekar sawah yang sekarang jadi hutan sahaja. Bolehkah Perdana Menteri ambil tindakan suruh kakitangan Kerajaan membenarkan rakyat tanam padi tanah-tanah di kawasan saya. Kalau tidak boleh, kenapa?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan bercadang hendak menanam padi cukup untuk keperluan kita. Anggaran kita akan mengeluarkan beras lebih kurang 90% daripada keperluan kita. Tetapi malangnya tahun ini oleh sebab cuaca tidak baik, jadi banyak kerosakan padi bukan sahaja di negara kita ini tetapi seluruh dunia. Oleh sebab itulah keluarannya ada kekurangan.

Kalau musim yang biasa, saya fikir keluaran beras kita tidaklah kurang dan boleh mencukupi bagi kehendak kita.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan.

Tuan Yang di-Pertua: Pantunkah atau tidak?

Tuan Hashim bin Gera: Tidak. (*Ketawa*) Bilakah agaknya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dapat menguasai menurunkan harga beras ini sebagaimana harga yang biasa, tidak lagi mahal. Itu yang ditunggu rakyat, masuk tidak masuk mereka tidak peduli. Bilakah supaya harga beras itu dapat yang paling murah sebagaimana biasa. Hari ini melambung tinggi juga.

Perdana Menteri: Harga beras sudah turun sedikit. Tetapi tidaklah turun seperti biasa, kerana harga beras di seluruh dunia ini naik dan saya fikir tidak adil kepada petani-petani kita kalau hendak beli padi daripada mereka itu dengan harga yang terlalu rendah.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kerajaan masih menyimpan beras di dalam stockpile untuk masa enam bulan. Dan mengapakah Kerajaan tidak mengeluarkan stockpilenya apabila harga beras naik di negeri ini.

Perdana Menteri: Kita ada stockpile yang dikatakan strategic stockpile. Saya tidak boleh beri tahu berapa banyak kita simpan, dan stockpile itu kita keluarkan dari satu masa ke satu masa ganti dengan beras yang baharu kerana tidak boleh simpan beras itu lama.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar L.P.N. dan pegawai-pegawai Kerajaan menyatakan tanahair kita mengeluarkan 90% beras yang dikehendaki oleh rakyat di tanahair kita. Jika itu benar mengapa kita perlu mengimpot begitu banyak beras daripada Thailand dan daripada Republik Rakyat Cina.

Perdana Menteri: Saya telah terangkan tadi, pada masa ini kita belumlah cukup mengeluarkan sebanyak 90% seperti yang dikehendaki dan pada tahun ini juga sebab

cuaca tidak baik keluaran padi kita jatuh; kurang daripada biasa. Itu sebabnya kita kena impot lebih banyak sedikit daripada negara-negara lain pada tahun ini.

Tan Sri Syed Nasir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, adakah Perdana Menteri barangkali bercadang menasihatkan setengah Ahli-ahli Dewan ini supaya membaca hal dunia luar. Umpamanya, *Far Eastern Economic Review*, keluaran 2 Julai—"Rice Crisis" dalam dunia dan suratkhobar-suratkhobar yang lain yang mengatakan harga beras di luar jauh lebih tinggi dari negeri ini; kerana, Tuan Yang di-Pertua, banyak Ahli-ahli Yang Berhormat nampaknya tidak langsung tahukan hal luar atau sengaja tidak ambil tahu. Jadi pertanyaan saya, Tuan Yang di-Pertua, untuk educate Ahli-ahli Yang Berhormat itu, adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bercadang meminta mereka membaca atau hendak mencadangkan pihak T.V. atau Radio mengeluarkan satu rencana supaya dapat Ahli-ahli Dewan Rakyat ini dapat membacanya atau mendengarnya.

Tuan Yang di-Pertua: Itu soalan lain. (*Ketawa*)

BERAS MALAYSIA KE INDONESIA

3. **Tuan Peter Paul Dason** minta Perdana Menteri menyatakan:

- (i) jumlah tan beras yang telah diberi atau dijual oleh Malaysia kepada Indonesia dalam tahun 1972 dan 1973;
- (ii) jumlah tan beras tempatan yang Kerajaan atau Lembaga Padi dan Beras Negara (L.P.N.) telah membeli daripada pengilang-pengilang padi tempatan dalam masa lima (5) bulan yang pertama dalam tahun 1973 dan harga yang telah dibayar untuk berbagai jenis beras tempatan yang dibeli dan juga harga beras yang dijual oleh Kerajaan atau L.P.N. selepas membelinya;
- (iii) jumlah tan beras yang dihasilkan di negeri kita dalam tahun 1972 dan juga jumlah tan beras yang telah digunakan oleh rakyat Malaysia dalam tahun itu;
- (iv) jumlah tan beras di dalam simpanan Kerajaan ataupun Lembaga Padi dan Beras Negara (L.P.N.) pada 1-12-1972, 1-3-1973, 1-4-1973 dan 1-5-1973;

- (v) mengapa Kerajaan tidak mengeluarkan beras dari simpanannya sebelum harga beras mula melambung tinggi dalam bulan Mei, 1973;
- (vi) sebab-sebab kekurangan beras berlaku baru-baru ini di negeri ini yang menyebabkan pengguna-pengguna terpaksa membayar harga yang terlampau tinggi untuk beras yang dibelinya; dan
- (vii) samada Kerajaan akan memberi satu jaminan yang jelas dan nyata kepada orang ramai bahawa harga beras akan diturunkan ke paras seperti yang ada pada bulan Mac 1973.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua,

- (i) Malaysia telah meminjamkan kepada Indonesia sebanyak 20,000 tan pada akhir tahun 1972.
- (ii) L.P.N. telah mengikat perjanjian untuk membeli 22,700 tan beras tempatan, hantaran daripada bulan Mac sampai akhir bulan Jun, dengan harga seperti berikut:
  - (a) 8,700 tan beras Kedah Gred 3 berharga \$29.50 sepikul,
  - (b) 12,500 tan beras Kedah Gred 1 berharga \$32.00 sepikul,
  - (c) 1,500 tan beras Kedah Special berharga \$34.50 sepikul.

Beras tersebut di atas sedang dijual dengan harga yang ditetapkan oleh L.P.N. selaras dengan harga beras Stockpile yang lain iaitu:

\$33.50 sepikul bagi beras Kedah Gred 3
 \$38 sepikul bagi beras Kedah Gred 1
 Beras Kedah Gred Special belum dijual lagi.

- (iii) Pengeluaran beras dalam tahun 1972 bagi Malaysia Barat dianggarkan sebanyak 922,000 tan. Jumlah penggunaan bagi masa yang sama ialah 1,038,240 tan.
- (iv) Beras Simpanan Kerajaan untuk masa kecemasan adalah disifatkan sebagai barang-barang strategic dan oleh itu jumlahnya adalah sulit dan tidak boleh diumumkan.
- (v) Harga beras telah naik mulai bulan Mei adalah disebabkan oleh beberapa faktor seperti kekurangan beras impot daripada pihak swasta; penyembunian

(hoarding) beras oleh peniaga-peniaga beras yang memikirkan bahawa harga beras akan naik tinggi lagi dalam bulan-bulan yang berikutan; penyekatan dan kemudiannya pengharaman beras yang diekspotkan daripada Negeri Thai. Dalam masa awal bulan Mei juga timbulnya khabar-khabar angin yang jahat mengatakan bahawa akan berlaku pergaduhan kaum di Malaysia pada hari Maulud Nabi s.a.w. dan pada 13hb Mei. Ini telah menyebabkan suri-suri rumah tangga terutama yang tinggal di bandar-bandar membeli beras lebih daripada biasa. Dalam keadaan yang sebegini tindakan utama atau priority bagi L.P.N. menjalankan ialah membawa masuk beras dari luar negeri seperti mana pengimpot-pengimpot swasta tidak berupaya mengimpot, dan mengambil tindakan terhadap peniaga-peniaga beras yang telah menyembunyikan beras, dan tindakan-tindakan ini telahpun memberi hasil. Di samping itu L.P.N. juga telah menawar beras simpanan Kerajaan kepada pasaran terbuka sebanyak 19,550 tan.

- (vi) Kekurangan beras yang sebenarnya tidak berlaku di negara kita. Apa yang berlaku ialah jangkaan peniaga-peniaga dan pengguna-pengguna beras bahawa harga beras akan naik lebih tinggi lagi dalam masa sepanjang tahun 1973. Jangkaan ini adalah berdasarkan keadaan bekalan beras yang sangat berkurangan di pasaran dunia dan harganya yang telah naik itu. Juga disebabkan oleh faktor-faktor yang telah saya terangkan itu.
- (vii) Harga beras tempatan adalah mempunyai pertalian secara langsung dengan harga padi yang juga dikeluarkan di negara kita. Oleh itu sekiranya harga beras turun ke peringkat yang lama, harga padi juga akan turun ke peringkat yang lama, sedangkan barang-barang keperluan petani-petani telah naik harganya. L.P.N. telah memperakukan bahawa bagi sepanjang tahun ini harga beras bagi jenis yang rendah seperti Kedah Gred 3 ialah \$2.20 segantang atau 37 sen sekati bagi jualan runcit, dan beras jenis sederhana seperti Mahsuri Istimewa dan Kedah Gred 2 berharga \$2.40 segantang atau 40 sen sekati bagi jualan runcit.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri menyatakan pada akhir tahun yang lalu negeri ini telah meminjamkan 20,000 tan beras kepada Indonesia. Saya hendak bertanya kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, adakah beras ini telah dikembalikan kepada negeri kita, atau jika belum, bilakah beras ini boleh dikembalikan?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, beras ini belum dikembalikan dan saya fikir ini satu perkara yang kecil, sebab kita memberi pertolongan kepada negara sahabat kita dalam masa mereka itu mendapat kecemasan. Jadi tidak usahlah kita kemukakan perkara ini, sebab biarlah Indonesia mengambil masa, bila masa dia hendak pulangkan, dia akan pulangkan. Ini pertolongan sebagai good neighbourliness.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Dalam jawapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri beliau menyatakan bahawa dalam negara kita tidak ada kekurangan beras atau soalnya ialah hordings oleh peniaga-peniaga. Tetapi terlebih dahulu daripada itu Yang Berhormat Pengerusi L.P.N. telah menerangkan bahawa kekurangan ini bukan sahaja di dalam negara kita bahkan juga di dalam dunia ada shortage of rice dan beliau menasihatkan kepada Ahli-ahli Parlimen membaca *Far Eastern Economic Review*. Bolehkah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memberi satu gambaran yang betul, apakah sebab-menyebab crisis beras, kekurangan beras atau bukan kekurangan beras, kerana kedua-dua kenyataan itu datangnya daripada pihak Kerajaan?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menerangkan perkara ini 45 minit lamanya, Ahli Yang Berhormat baru masuk ke Dewan jadi dia boleh baca Hansard, kalau hendak tahu atas hal ini (*Ketawa*).

HARGA BARANG-BARANG— KENAIKAN

4. **Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus** minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau sedar bahawa kenaikan harga barang-barang keperluan utama yang merupakan suatu cara mensabotaj kesetabilan Kerajaan Malaysia mungkin melahirkan semangat subversif di kalangan rakyat yang kurang

bertanggungjawab dan jika ya, apakah langkah-langkah yang akan diambil bagi mengatasi masaalah ini.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan sedar bahawa dalam keadaan kenaikan harga barang-barang keperluan utama seperti yang berlaku sekarang, ada kemungkinan gulungan subversif mengambil kesempatan menimbulkan kecabulan di kalangan orang ramai. Kerajaan memang sentiasa waspada terhadap perkara ini dan akan mengambil tindakan dan juga langkah-langkah mengawasi atas perkara ini dan juga mengawasi gulungan-gulungan subversif.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Oleh kerana masaalah kenaikan harga barang ini ialah masaalah yang banyak dibicarakan oleh rakyat, apakah Yang Amat Berhormat boleh menyatakan bagaimana peranan Kerajaan yang sebenar-benarnya dalam penentuan harga barang-barang ini?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini telah kerap kali diterangkan di Dewan ini oleh Timbalan Perdana Menteri dan saya sendiri, langkah-langkah yang telah kita ambil untuk hendak mengawasi kenaikan harga barang-barang ini. Seperti yang telah diterangkan barang-barang tidaklah kurang-jadi dengan keadaan yang semacam itu tidaklah difikirkan menasabah hendak diadakan kawalan atas perkara ini. Langkah-langkah seperti yang telah diterangkan itu sedang diambil dan pihak Kerajaan berharap rakyat akan dapat memberi kerjasama atas hal ini.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Soalan tambahan. Adakah Kerajaan bercadang mahu menetapkan semua harga barang-barang di negara kita ini bukan bererti memastikan tidak boleh berganjak, tetapi Kerajaan menetapkan semua harga barang-barang ini supaya rakyat dapat membelinya dengan serata dan kalau lebih mahal, boleh membuat bantahan secara tertentu.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya telah terangkan tadi dalam keadaan sekarang ini adalah difikirkan tidak menasabah hendak menetapkan harga barang kerana akan menimbulkan akibat-akibat yang tidak baik. Kita terpaksa mengambil langkah-langkah yang lain seperti yang telah diterangkan tadi.

BAHASA MALAYSIA DI MAHKAMAH

5. Tuan Mustapha bin Hussain minta Perdana Menteri menyatakan samada Kerajaan sedar bahawa selagi bahasa asing digunakan dalam semua peringkat Mahkamah, dalam perkara-perkara Kehakiman dan Perundangan, aspirasi kita untuk mengujudkan keperibadian nasional tidak akan tercapai: jika ya, bolehkah Kerajaan mengamalkan dasar yang tetap dan berani untuk mencapai aspirasi ini dan berikan tarikh bila bahasa Malaysia kita akan digunakan dengan sepenuh-penuhnya.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini, saya suka menyatakan bahawa semakin banyak pembicaraan di Mahkamah-mahkamah adalah dijalankan dalam Bahasa Malaysia. Walaubagaimanapun kita janganlah lupa bahawa tugas yang utama sesuatu Mahkamah ialah untuk menadbir keadilan. Untuk mencapai tujuan ini Mahkamah mestilah mentafsirkan undang-undang dengan seberapa tepat yang boleh. Pada masa ini penterjemahan sedang dijalankan bagi menterjemah beberapa undang-undang dalam bahasa Inggeris ke Bahasa Malaysia.

Seerti Ahli Yang Berhormat maklum bahawa beberapa tahun yang lampau khususnya sebelum tercapainya kemerdekaan, pengubahan undang-undang telah dibuat dalam bahasa Inggeris. Dalam hal ini juga Pegawai-pegawai Kehakiman, Peguam-peguam, Majistrate-majistrate dan Yang di-Pertua Yang di-Pertua Mahkamah Sesyen adalah digalakkan supaya mencapai kefasihan dalam Bahasa Malaysia. Arahan telah juga di keluarkan supaya mereka ini menggunakan Bahasa Malaysia bila keadaan mengizinkan.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah tindakan akan dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, masih ada lagi Jabatan Kerajaan yang berdegil menggunakan bahasa Inggeris menghantarkan surat siarannya kepada Ahli-ahli Parlimen sebagaimana baru-baru ini Suruhanjaya Pilihanraya menghantar satu surat penyata kepada semua Ahli Parlimen dalam bahasa Inggeris?

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, itu soalan yang lain; soalan yang pertama ialah berkenaan dengan Mahkamah.

Tuan Hashim bin Gera: Itu berkait berkenaan dengan Bahasa Kebangsaan, kalau boleh.

Tuan Yang di-Pertua: Saya kata tidak berkait, itu lain sedikit.

Tuan Hashim bin Gera: Tidak ada, tidak apalah (*Ketawa*).

PERSATUAN PARLIMEN KOMONWEL—PERSIDANGAN

6. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Perdana Menteri menyatakan bilangan Ahli-ahli Parlimen dan Majlis-majlis Perundangan Negeri dari Parti-parti Pembangkang yang telah menghadiri persidangan Persatuan Parlimen Komonwel semenjak tahun 1970 dan berapa orang daripada mereka dari Malaysia Timur.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, bilangan Ahli-ahli Dewan Rakyat daripada Parti Pembangkang yang telah menyertai persidangan-persidangan Komonwel Parlimen semenjak tahun 1970 adalah seperti berikut:

1970—Diadakan di Canberra,				
Australia				Tiada
1971—Diadakan di Kuala Lumpur,				
Malaysia				1
1972—Diadakan di Blantyre,				
Malawi				1
Bilangan daripada Parti				
Pembangkang dari Malay-				
sia Timur				Tiada

Jumlah bilangan Ahli-ahli Dewan Negeri yang telah menghadiri Persidangan-persidangan tersebut tidak dapat diberi oleh kerana penyertaan mereka di persidangan itu adalah semata-mata di bawah urusan Persatuan Parlimen Komonwel di cawangan negeri masing-masing.

UMUR MINIMA MENGUNDI

7. Tuan Loh Jee Mee minta Perdana Menteri menyatakan samada Kerajaan akan menimbang mengurangkan umur minima mengundi sekarang ini di negara ini kepada 18 tahun; dan jika tidak, mengapa.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menjawab soalan yang serupa di Dewan ini pada 8hb Disember, 1971, jadi saya rojokkan Ahli Yang Berhormat kepada Hansard yang berkenaan.

PERNIAGAAN PERSENDIRIAN— JAWATAN PENGARAH

8. Tuan Su Liang Yu minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) bilangan isteri Menteri-menteri yang memegang jawatan Pengarah dalam perniagaan persendirian pada masa sekarang; dan
- (b) apakah langkah-langkah Jabatan Perdana Menteri sedang ambil untuk mencegah isteri-isteri Menteri-menteri dan Setiausaha-setiausaha Politik daripada memberi peluang pekerjaan hanya kepada saudara-mara mereka sahaja.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Menteri-menteri, Timbalan-timbalan Menteri, Setiausaha-setiausaha Parlimen dan Setiausaha-setiausaha Politik dikehendaki memberi tahu saya harta serta pelaburan-pelaburan mereka. Tidak ada tegahan bagi isteri-isteri mereka menjalankan perniagaan persendirian asalkan mereka mengikut undang-undang sepertimana perniagaan-perniagaan lain dan perniagaan itu tidak menyentuh kedudukan suami mereka.
- (b) Ahli Yang Berhormat harus sedar bahawa pengambilan (recruitment) kakitangan-kakitangan Kerajaan adalah di bawah kuasa Suruhanjaya-suruhanjaya atau lembaga-lembaga dan bukan Menteri-menteri atau isteri-isteri Menteri.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sedar bahawa ada beberapa orang isteri Menteri-menteri atau isteri Setiausaha Parlimen yang mengambil bahagian dalam perniagaan dengan beberapa statutory bodies umpamanya menjual tanah kepada UDA. Jika beliau sedar, bolehkah beliau siasat atas perkara ini, oleh sebab practice ini tidak begitu baik untuk negara kita.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, kalau ada keterangan atas hal ini, saya boleh siasat.

RANCANGAN PERUMAHAN DAERAH BARAM

9. Tuan Luhut Wan minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan bila Kerajaan akan memulakan rancangan rumah murah di Daerah Baram, Sarawak.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya setakat ini belum lagi menerima apa-apa cadangan rancangan perumahan bagi Daerah Baram daripada Kerajaan Negeri Sarawak.

Oleh yang demikian, saya mengesyorkan pada Ahli Yang Berhormat supaya menghubungi Kerajaan Negeri Sarawak untuk mengemukakan rancangan perumahan yang dimaksudkan kepada Kementerian saya.

KECURIAN KERETA DI KELANTAN

10. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah kecurian kereta di Kelantan dari tempoh 1hb Januari hingga 31hb Mei, 1973. Berapa buah kereta yang dicuri itu dapat dijumpai semula dan berapakah tangkapan-tangkapan yang dilakukan oleh pihak Polis Kelantan sehingga tarikh yang tersebut. Nyatakan juga jika kereta-kereta yang dicuri itu diseludupkan ke negeri Thai. Pernahkah apa-apa perundangan dibuat oleh Kementerian ini dengan pihak berkuasa Thai untuk mendapatkan kerjasama mereka supaya kejadian ini dapat dielakkan.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, jumlah kecurian kereta di Kelantan dari tempoh 1hb Januari hingga 31hb Mei, 1973 ialah 18.

8 buah kereta yang dicuri itu telah dapat balik.

Tidak ada tangkapan yang dilakukan oleh pihak Polis Kelantan sehingga tarikh tersebut.

Ia. Kereta-kereta curi itu diseludupkan ke Negeri Thai.

Tidak ada apa-apa perundangan yang dibuat oleh Kementerian saya dengan pihak berkuasa Thai untuk mendapatkan kerjasama mereka bagi mengelakkan kejadian ini.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di-Pertua, mengikut jawapan yang diberi oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri bahawa sehingga ini tidak ada apa-apa rundingan telah dibuat oleh Kerajaan Persekutuan dengan Kerajaan Thai mengenai dengan kecurian ini. Apakah pihak Kerajaan berfikir bahawa dengan tidak ada perundingan seperti itu keadaan kecurian yang sedang berlaku sekarang akan berkurangan atau akan bertambah dari semasa ke semasa?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu tidak membaca soalan ini dan tidak mengerti jawapan saya. Saya telah mengatakan Kementerian saya tidak ada membuat hubungan.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan. Apakah halangan yang menyebabkan Kementerian yang berkenaan tidak membuat hubungan?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, kerana ada jalan lain.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di-Pertua, tidakkah ada suatu perjanjian yang dinamakan Perjanjian Polis Antarabangsa yang boleh dikaitkan dengan perkara yang seperti ini?

Tun Dr Ismail Al-Haj: Kalau Ahli Yang Berhormat itu sudah mengerti macam Interpol sudah ada di Bangkok, itulah jalan lain yang saya katakan tadi, dia sendiri sudah mengerti, buat apa tanya pula.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau sudah mengerti janganlah bertanya.

PERATURAN KEWANGAN DENGAN NEGERI-NEGERI

11. Tuan V. Veerappen minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kerajaan akan menimbang menambahkan PEMBERIAN BILANGAN ORANG (CAPITATION GRANT) yang dibayar kepada negeri-negeri memandang kepada bertambahnya belanja perkhidmatan yang disediakan oleh negeri-negeri dan kian bertambahnya tanggungjawab negeri-negeri, misalnya dalam peruntukan bagi perpustakaan, memajukan

pelancungan dan penubuhan perusahaan-perusahaan yang mana menjadi tanggungjawab Kerajaan Persekutuan secara langsung.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Tuan Yang di-Pertua, peraturan-peraturan kewangan dengan negeri-negeri adalah sedang dikaji semula oleh perbendaharaan dan wakil-wakil Kerajaan negeri seperti yang diarahkan oleh Majlis Kewangan Negara. Dalam pengkajian semula ini, semua perkara-perkara yang bersangkutan dengan pembayaran terhadap pemberian-pemberian mengikut undang-undang (STATUTORY GRANTS) termasuk pemberian bilangan penduduk akan diberi perhatian.

SAHAM BANK BUMIPUTRA

12. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kerajaan bercadang untuk menasihatkan Bank Bumiputra supaya mengeluarkan saham-sahamnya untuk dijual kepada kaum Bumiputra.

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang di-Pertua, ya.

Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu, jikalau ya, bilakah akan dikeluarkan?

Tun Tan Siew Sin: (*Dengan izin*) That depends on circumstances.

PUSAT PEMULIHAN KHAS (REHABILITATION CENTRE)

13. Tuan Su Liang Yu minta Peguam Negara menyatakan samada beliau akan menimbang menubuhkan satu Pusat Pemulihan di Kuala Lumpur sebagai sebuah projek pelupur bagi mengawal masalah dadah dalam negeri ini dengan kerjasama Jawatankuasa Penasihat Murid-murid.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, saya fikir pada masa ini bilangan penagih yang ada sekarang belum sampai masanya lagi bagi mengadakan satu Pusat Pemulihan Khas (Rehabilitation Centre) di Kuala Lumpur. Tetapi bila keadaan memerlukannya untuk menubuhkan Pusat Pemulihan (Rehabilitation Centre) maka kerjasama Jawatankuasa Penasihat Murid-murid akan disambut baik.

Saya suka menyatakan iaitu pada masa sekarang kita ada empat tempat rawatan dan pemulihan untuk penagih-penagih iaitu di Hospital Bahagia Ulu Kinta, Hospital Permai Johor Bahru dan di Hospital-hospital Besar di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang.

PENGEBOMAN MORTAR DI RUMAH PANJANG

14. Pengarah Rahun anak Debak minta Menteri Pertahanan memberi satu jaminan bahawa Pasukan-pasukan Keselamatan apabila menjalankan pengeboman mortar di kawasan yang banyak penduduk-penduduk pada masa hadapan, mereka hendaklah menentukan supaya orang-orang yang tidak bersalah di kawasan itu tidak kena bom dengan secara kebetulan seperti kejadian yang berlaku di rumah-panjang RUMAH AJAN di Kg. Tepin, Balai Ringin, di Daerah Serian, Sarawak pada hari Isnin, 15hb Mei, 1973 di mana T. R. Ajan dan lima orang keluarganya telah tercedera apabila sebutir bom mortar yang rusak telah menimpa bahagian tengah rumahpanjang 6 pintu mereka.

Timbalan Menteri Pertahanan (Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, berlakunya kejadian ini sangat-sangatlah dikesalkan oleh Kerajaan. Kejadian ini telah berlaku bukan kerana Pasukan Keselamatan kita tidak mengambil langkah-langkah yang sewajarnya untuk menentukan keselamatan orang awam, tetapi adalah kerana peta yang digunakan oleh Pasukan Keselamatan tidak menunjukkan bahawa rumah-panjang tersebut terletak di kawasan itu. Ini mungkin adalah sebab pada masa peta itu disediakan, rumah-panjang itu belum lagi dibina. Walaubagaimanapun untuk mengelakkan berlakunya kejadian seumpama ini di masa-masa yang akan datang Pasukan Keselamatan kita sejauh mana yang boleh akan menjalankan aerial reconnaissance untuk menentukan jika ada rumah-rumah panjang terletak di sesuatu kawasan yang akan dibedil dengan meriam-meriam katak.

Tuan Goh Hock Guan: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Timbalan Menteri Pertahanan memberitahu apakah compensation yang telah diberi kepada victim of shelling itu?

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Yang di-Pertua, kita akan memberikan kepada orang-orang yang terlibat dalam kemalangan itu daripada Tabung Pertahanan Negara yang mana kebiasaannya kalau menyebabkan kematian, kita bagikan \$5,000.

EKSEPOT LADA HITAM SARAWAK

15. Tuan Edmund Langgu anak Saga minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan berapa peratus lada hitam negeri Sarawak yang dieksepot melalui Singapura dan apakah langkah-langkah yang sedang diambil supaya peratus ini diturunkan dan eksepot di buat terus kepada negara-negara pembeli untuk mengurangkan keuntungan-keuntungan orang tengah dan mengelakkan masalah-masalah yang disebabkan oleh perbezaan matawang sekarang ini di antara Malaysia dan Singapura.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang di-Pertua, eksepot lada hitam Sarawak ke Singapura bagi tempoh Januari—Mac, 1973 adalah kira-kira 75.05% dan bagi tahun 1972 adalah kira-kira 82%. Kerajaan sedar bahawa peratus lada hitam yang dieksepotkan ke Singapura masih lagi tinggi dan langkah-langkah sedang diambil untuk memperbaiki keadaan ini dalam jangka masa panjang. Di bawah Rancangan Malaysia Kedua, Jemaah Pemasaran Lada Hitam sedang menyediakan kemudahan-kemudahan memproses, menggedd dan membungkus (di Kuching, Sarikei dan Johor Bahru) bagi meninggikan mutu lada hitam Malaysia supaya lada hitam itu dapat dieksepot terus-menerus daripada negara kita ke luar negeri.

TANDA HARGA

16. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (i) samada Kementerian beliau masih lagi berpendapat yang tanda harga boleh menghapuskan segala tindak-tanduk yang tidak berpatutan yang dilakukan oleh peniaga-peniaga seperti yang telah dinyatakan oleh Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian pada 20-4-73 di dalam Dewan ini;
- (ii) apa langkah-langkah yang Kerajaan telah ambil ataupun akan ambil untuk mengawasi harga-harga dari melambung

naik sekiranya Kerajaan enggan mengenakan kawalan harga ke atas barang-barang keperluan; dan

- (iii) samada Kerajaan akan menubuhkan sebuah Jawatankuasa Parlimen Semua-Parti (All-Party Parliamentary Committee) ataupun apa-apa Jawatankuasa yang lain untuk menyiasat sebab-sebab melambung naik sara hidup dan mencadangkan tindakan-tindakan untuk memperbaiki keadaan itu.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua,

- (i) Jawapan saya kepada soalan ini adalah serupa juga dengan jawapan yang saya beri pada 20-4-73 di dalam Dewan ini. Saya masih yakin bahawa tanda harga boleh mengatasi masalah perbuatan mencari keuntungan yang berlebihan oleh peniaga-peniaga di dalam keadaan biasa di mana tidak ada terdapat kekurangan bekalan dan di mana terdapat persaingan yang sihat di semua peringkat. Oleh itu di dalam keadaan kekurangan bekalan, di mana persaingan di antara peniaga-peniaga di semua peringkat tidak begitu sempurna, adalah benar bahawa tanda harga hanya mempunyai kesan yang terhad.
- (ii) Langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian saya untuk mengawasi harga dari melambung naik adalah seperti berikut:

(a) *Pengawasan Harga* (price supervision) yang bertujuan untuk menentukan bahawa harga barang-barang keluaran tempatan adalah menasabah. Ini adalah dilaksanakan dengan mengenakan satu syarat kepada semua perusahaan-perusahaan yang menikmati perlindungan di dalam pasaran tempatan samada di dalam bentuk cukai ataupun kawalan impot bahawa kelulusan mestilah terlebih dahulu didapati dari Kementerian saya sebelum sebarang kenaikan di dalam harga boleh dilaksanakan. Kelulusan hanya diberi berdasarkan sebab-sebab yang sah yang di luar kawalan Kementerian saya dan juga perusahaan yang tersebut,

seperti kenaikan di dalam harga bahan-bahan mentah yang di-impot yang diperlukan oleh sesuatu perusahaan itu. Oleh yang demikian, sekiranya kelulusan diberikan, kenaikan harga adalah minima. Ini adalah dibuat dengan menentukan pada awalnya setakat manakah pengilang-pengilang tempatan yang berkenaan boleh menampung sebahagian daripada kenaikan di dalam kos pengeluaran. Jika didapati perlu Kerajaan akan menampung sebahagian daripada kos-kos yang bertambah dengan membenarkan pengecualian cukai impot seperti yang telah dibuat dengan kenaikan harga gula.

- (b) *Galakan terhadap kegunaan barang-barang tempatan yang maksima* (encouragement towards the maximisation of local content) yang bertujuan mengurangkan kos keluaran terutamanya tenaga buruh dan bahan-bahan mentah, umpamanya di dalam hal susu pekat. Kerajaan memberikan galakan yang sewajarnya kepada perusahaan tersebut supaya menggunakan minyak kelapa sawit tempatan yang lebih murah harganya untuk menggantikan lemak susu (butterfat) yang di-impot yang telah mengalami kenaikan harga yang tinggi disebabkan keadaan pasaran dunia.
- (c) *Penentuan bekalan yang cukup untuk memenuhi keperluan tempatan dan pembahagian yang cekap di semua peringkat.* Ini adalah dilaksanakan dengan menguatkuasakan peruntukan yang terdapat di dalam Akta Kawalan Bekalan, 1961 (Control of Supply Act, 1961) yang memberi kuasa kepada Kementerian untuk mengambil langkah-langkah yang sewajarnya bagi menentukan bekalan yang cukup. Semua barang-barang keperluan pengguna seperti gula, garam, tepung gandum, minyak masak, susu termasuk susu pekat, simen, cuka getah, baja dan ubat serangga telahpun diisytiharkan sebagai

barang-barang yang terkawal. Selain dari itu, sekiranya terdapat kekurangan di dalam keluaran tempatan, pertimbangan adalah juga diberikan untuk membenarkan pengecualian cukai impot dan kelonggaran kawalan impot jika ada sementara larangan eksport adalah dikenakan di waktu yang sama ke atas barang-barang yang diketahui tidak mencukupi.

- (iii) Saya sukalah menerangkan kepada Dewan ini bahawa Majlis Penasihat Kebangsaan bagi melindungi pengguna-pengguna yang terdiri daripada peniaga-peniaga, Kerajaan dan lain-lain pertubuhan seperti Persekutuan Pengilang-pengilang Malaysia, Dewan Perniagaan Kebangsaan, Kesatuan-kesatuan Pekerja Pengguna-pengguna Kebangsaan telahpun ditubuhkan baru-baru ini. Majlis yang akan menggantikan Jawatankuasa Penasihat mengenai harga yang terdapat sekarang ini, akan bertanggungjawab bagi menasihati Kerajaan mengenai langkah-langkah kebangsaan yang perlu diambil untuk melindungi kepentingan pengguna-pengguna.

CUKAI PENDAPATAN BAGI ISTERI

17. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau sedar bahawa pelepasan Cukai Pendapatan bagi isteri sebanyak \$1,000 bagi setahun itu adalah sangat rendah, dan jika ya, samada beliau akan mengkaji semula keadaan ini.

Tun Tan Siew Sin: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak ada apa-apa lagi yang hendak ditambah kepada jawapan yang telah saya beri dalam Dewan ini atas satu soalan yang sama yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Teluk Anson dalam bulan Disember tahun lalu.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan Lisan bagi Pertanyaan No. 18 hingga 32 adalah diberi di bawah ini).

MATAWANG MALAYSIA DAN SINGAPURA

18. Dr Chen Man Hin minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau sedar bahawa perpecahan matawang antara Malaysia dan Singapura memundurkan perpaduan dan kerjasama ekonomi ASEAN, sementara European Economic Community menuju ke arah "Common Currency", Menteri Kewangan telah menukarkan haluan dengan memansuhkan perjanjian pertukaran wang antara Malaysia-Singapura dan antara Malaysia-Brunei.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Pada pandangan Kerajaan perkara ini telah selesai dan dengan itu tiada faedah di perbincangkan lagi.

HAK SAMA KEPADA WANITA

19. Tuan V. Veerappen minta Peguam Negara menyatakan samada beliau akan mengambil langkah-langkah untuk meminda Perkara 8 (2) Perlembagaan Persekutuan untuk memberi hak yang sama kepada kaum wanita kita untuk mengelakkan perbezaan dengan alasan jantina.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Kerajaan berasa bahawa tidaklah perlu takat ini untuk meminda Fasal (2) Perkara Perlembagaan bagi maksud itu. Adalah satu kenyataan yang tidak dapat dinafikan iaitu Tuhan telah menjadikan laki-laki dan perempuan tidak sama dan serupa dalam banyak perkara termasuk sifat-sifat tubuh badan, tenaga dan lain-lain. Dengan sebab itulah dalam Ugama Islam dan Hukum Syarak diadakan sedikit perbezaan dengan sebab jantina demi kepentingan masyarakat dan keluarga.

Semenjak Merdeka Kerajaan telah mengambil beberapa langkah dan tindakan bagi menghapuskan segala perbezaan dan sekatan kepada kaum wanita yang telah diamalkan dalam masa penjajah dahulu, samada dalam hak memegang jawatan-jawatan Kerajaan, hak mendapat gaji sama, pencen dan lain-lain kemudahan. Demikianlah juga dalam lapangan politik, perniagaan dan lain-lain. Jikalau ada pun perbezaan bukanlah dengan sebab jantina sahaja tetapi adalah dengan sebab-sebab yang lain misalnya hak cuti

bersalin dengan mendapat gaji penuh—laki-laki tidak dapat keistimewaan itu sebab laki-laki tidak boleh bersalin. Jawatan dalam Bomba (Fire Brigade) adalah difikir tidak sesuai bagi wanita sebab sangat-sangat merbahaya dan sangat berat tugasnya. Jawatan Penghulu, misalnya, boleh jadi tidak diterima masyarakat; jawatan Imam dan Kadi pula dilarang oleh Syarak.

Dengan sebab itulah difikirkan tidak wajar Perkara 8 (2) itu dipinda dengan ditambah perkataan jantina atau sex.

ROMBONGAN MUHIBBAH KE CINA

20. Tuan Tan Cheng Bee minta Menteri Luar Negeri menyatakan oleh sebab pihak Kerajaan telahpun menghantar satu rombongan Muhibbah yang diketuai oleh Tuan Yang di-Pertua Dewan Negara ke Negara Komunis Russia, maka dapatkah Kerajaan menimbang pula untuk menghantar satu rombongan Muhibbah yang mengandungi lebih kurang 20 orang Ahli Parlimen ke Negara Republik Rakyat Cina sebagai satu langkah permulaan kepada maksud Kerajaan hendak mengadakan hubungan Diplomatik dengan Negara itu.

Menteri Luar Negeri (Tun Haji Abdul Razak): Saya telahpun mengumumkan yang Malaysia telah memulakan perbincangan secara rasmi dengan Republik Rakyat Cina berhubung dengan penubuhan hubungan diplomatik. Buat masa ini biarlah kita menunggu hasil dari perbincangan itu.

HUBUNGAN DIPLOMATIK DENGAN CINA

21. Wan Sulaiman bin Haji Wan Ibrahim minta Menteri Luar Negeri menyatakan, di dalam penubuhan hubungan diplomatik antara Malaysia dan Peking yang diura-urakan itu, samada disyaratkan Peking menggunakan jasa baiknya menyuruh penganas-penganas komunis di sini menghentikan keganasan mereka di Malaysia.

Tun Haji Abdul Razak: Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum setakat ini saya belum lagi dapat mengemukakan butir-butir lanjut perbincangan rasmi yang sedang diadakan antara Malaysia dengan Republik Rakyat Cina untuk menubuhkan hubungan diplomatik antara kedua negara.

Walaubagaimanapun, di dalam keputusan kita untuk memulakan perbincangan-perbincangan ini, kita telah mengkaji masaalah-masaalah yang akan timbul di dalam penubuhan hubungan diplomatik antara kedua-dua negara.

ISLAM DI SELATAN FILIPINA

22. Nik Abdul Aziz bin Nik Mat minta Menteri Luar Negeri menyatakan sejauh manakah usaha yang telah dijalankan oleh Kerajaan Malaysia untuk berunding dengan Presiden Marcos mengenai nasib umat Islam di Selatan Filipina sesuai dengan amanah yang diterima oleh Malaysia dalam persidangan Menteri-menteri Luar Negeri Islam di Benghazi dahulu.

Tun Haji Abdul Razak: Seperti Ahli Yang Berhormat telah sedia maklum, dalam Persidangan Benghazi baru-baru ini di mana Malaysia telah mengambil bahagian, suatu ketetapan untuk menghantar serombongan Menteri-menteri Luar Negeri ke Filipina bertujuan untuk mengkaji bersama-sama Kerajaan Filipina mengenai keadaan orang-orang Islam di Selatan Filipina, telah diluluskan. Malaysia tidak terlibat dalam rombongan ini. Adalah menjadi pendirian kita untuk menganggap keadaan di Filipina Selatan sebagai suatu soal dalam negeri bagi Kerajaan Filipina dan kita tidak perlu campur tangan.

Setakat menyumbangkan jasa baik kita kepada Kerajaan Filipina sejajar dengan persefahaman ASEAN, kita telahpun memaklumkan pendirian kita yang sebenarnya kepada Kerajaan Filipina dan saya sukacita menyatakan di sini bahawa Kerajaan Filipina telahpun menyampaikan penghargaan dan terima kasihnya terhadap perkara ini.

HUBUNGAN DIPLOMATIK— HASIL RUNDINGAN

23. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Luar Negeri menyatakan apakah hasil yang telah terdapat daripada rundingan-rundingan yang telah diadakan,

(a) antara Perdana Menteri Malaysia dan Presiden Suharto di Indonesia;

- (b) antara Perdana Menteri Malaysia dan Perdana Menteri Negeri Thai Tun Thanom Kittikachorn di Kelantan dan di Songkhla;
- (c) antara Perdana Menteri Malaysia dan Perdana Menteri U Ne Win di Kuantan; dan
- (d) adakah perkara hubungan diplomatik antara Republik Rakyat Cina dan Malaysia telah dibincangkan oleh Perdana Menteri Malaysia dengan pemimpin-pemimpin Indonesia, Negeri Thai dan Burma dalam rundingan-rundingan tersebut.

Tun Haji Abdul Razak:

- (a) Saya telah berkunjung ke Palembang baru-baru ini atas jemputan Presiden Suharto untuk bercuti bersama-sama beliau di Sumatra. Saya telah sempat berbincang dengan beliau tentang banyak perkara dan satu daripadanya mengenai soal perhubungan dengan Republik Rakyat Cina. Saya percaya perjumpaan begini adalah berguna bagi memupuk semangat persefahaman dan kerjasama.
- (b) Di upacara pembukaan jambatan Golok baru-baru ini saya telah mengambil kesempatan itu untuk menjemput Perdana Menteri Thai ke Kota Bharu sebagai tamu saya selama se hari. Selepas menerima jemputan saya itu, beliau terus menjemput saya pula ke Songkhla sebagai tetamu beliau. Dalam semangat terbaik-baik di antara kedua-dua negara, kami mengadakan perbincangan mengenai berbagai-bagai perkara yang meliputi kepentingan negara-negara kita bersama dan juga masalah se daerah serta antara-bangsa. Hasil perbualan kami adalah berguna dan menguntungkan.
- (c) Perdana Menteri Ne Win dan saya telah bertukar-tukar pendapat di atas beberapa tajuk termasuk perkara-perkara berkenaan dengan rantau ini dan perkembangan-perkembangan dasar luar negeri masing-masing. Perbualan tersebut adalah secara informal dan terus terang dan telah membolehkan saya mendapat pandangan yang lebih mendalam tentang buah pendapat dan cita-cita salah satu negara sahabat

di rantau ini. Tambahan pula, perbualan tersebut memberikan peluang untuk menguatkan lagi perhubungan yang baik dan mesra di antara kedua-dua buah negara.

- (d) Benar, kita telah memaklumkan pendirian kita mengenai soal perhubungan Malaysia dengan Republik Rakyat Cina kepada mereka.

TAWANAN PERANG PAKISTAN

24. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Luar Negeri menyatakan memandangkan kepada hal bahawa menerusi kebijaksanaan dan pengalaman beliau yang luas sebagai pemimpin dunia, Perdana Menteri kita Tun Haji Abdul Razak telah merapatkan perpaduan, kerjasama dan muhibbah antara negara-negara di Asia dan juga beliau telah diakui sebagai seorang pemimpin yang agung oleh kuasa-kuasa besar di Eropah, adakah apa-apa rancangan hendak menghantar suatu Perutusan Rayuan Asean dengan dipimpin oleh Perdana Menteri dan dengan menggunakan jasa baik beliau merayu kepada Perdana Menteri India, Puan Indira Gandhi supaya membebaskan 93,000 orang-orang tawanan perang Pakistan yang sedang ditawan di India sekarang ini.

Tun Haji Abdul Razak: ASEAN adalah sebuah pertubuhan yang bukan bercorak politik dan bertujuan untuk menggalakkan kerjasama serantau Asia Tenggara dalam bidang-bidang ekonomi, sosial dan kebudayaan.

Soal pembebasan 93,000 orang tawanan perang Pakistan itu adalah satu perkara politik yang berkaitan dengan satu daerah yang nyata terkeluar dari rantau Asia Tenggara.

Oleh sebab yang demikian ASEAN tidak mempunyai kemampuan malahan ianya tidak ada apa-apa rancangan untuk menghantarkan satu Perutusan Rayuan ASEAN untuk tujuan seperti yang terfikir oleh Ahli Yang Berhormat itu.

PERKECUALIAN ASIA TENGGARA

25. Dr Chen Man Hin minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada cadangan mengenai perkecualian Asia Tenggara telah

mendapat sokongan yang lebih besar menjadi kenyataan atau sudah kehilangan momentum, dan samada Amerika Syarikat dan Russia telah menunjukkan persetujuan mereka terhadap konsep ini.

Tun Haji Abdul Razak: Cadangan perkecualian Asia Tenggara telahpun mendapat sokongan yang kini sedang meningkat daripada beberapa buah negara Perancis, Jerman Barat, Jerman Timur, Britain, Austria, Poland, India, Australia dan New Zealand adalah di antara negara-negara yang telah menyokong konsep ini. Negara-negara berkecuali di Mesyuarat Menteri-menteri Luar di Guyana pada bulan Ogos tahun lalu telah menyatakan persetujuan mereka kepada Pengistiharan Kuala Lumpur.

Ahli Yang Berhormat mungkin tidak mengetahui tetapi pada masa ini satu Jawatankuasa Pegawai-pegawai Kanan ASEAN sedang menyelidiki perkara ini. Jawatankuasa ini telah mengadakan beberapa mesyuarat dan kemajuan sedang pun dicapai oleh Jawatankuasa ini untuk membentuk satu rangka kerja bagi Kawasan Aman, Bebas dan Berkecuali.

Kuasa-kuasa besar belum lagi diminta secara rasmi, untuk memberi sokongan terhadap cadangan itu, akan tetapi, kenyataan-kenyataan oleh Republik Rakyat Cina, Amerika Syarikat dan Russia sepertimana ternyata dalam Communique-communicue selepas lawatan Presiden Nixon ke Republik Rakyat Cina dan selepas sidang kemuncak Nixon-Brezhnev baru-baru ini, yang menyatakan mereka tidak hajatkan "hegemony" adalah menggalakkan dan selaras dengan cita-cita konsep perkecualian.

KENAIKAN SARA HIDUP

26. Tuan Peter Paul Dason minta Perdana Menteri menyatakan samada Kerajaan sedar yang taraf hidup berjuta-juta penduduk yang tidak berada dan pemakan-pemakan gaji di negara kita telah turun kerana kenaikan sara hidup baru-baru ini.

Perdana Menteri: Kerajaan memang sedar bahawa perbelanjaan hidup telah naik dan Kerajaan telahpun dan sedang mengambil segala tindakan bagi mengawal perkara ini.

PRIVY COUNCIL—RAYUAN

27. Tuan Mustapha bin Hussain minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada Kerajaan, dalam mengembangkan konsep Pengecualian Asia Tenggara, bercadang mengadakan satu Mahkamah Rayuan Tinggi antara negara-negara ASEAN untuk mengambillah semua rayuan-rayuan yang sekarang ini dibuat kepada Privy Council; jika tidak, bilakah Kerajaan akan memansuhkan perhubungan dengan Privy Council supaya kedaulatan kita tidak diserahkan kepada negara asing.

Tun Haji Abdul Razak: Kerajaan berpuas hati dan saya percaya orang ramai pun berpuas hati dengan sistem sekarang yang membolehkan rayuan sampai ke Privy Council. Peraturan ini tidak sekali-kali bermakna kedaulatan negara kita terjejas, kerana kita sendiri, secara bebas, telah memilihnya sebagai sistem yang adil dan sesuai bagi kita dalam keadaan sekarang.

Pada masa ini tidak ada apa-apa rancangan untuk mengubah peraturan ini, akan tetapi ini tidaklah bermakna sebuah Mahkamah Rayuan serantau tidak patut ditubuhkan sekiranya difikirkan mahkamah seperti itu lebih sesuai. Walaubagaimanapun, suka saya nyatakan bahawa cadangan itu mungkin sukar untuk dilaksanakan kerana terdapat berbagai sistem undang-undang yang berlainan di negara-negara ASEAN.

HARGA BERAS

28. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Perdana Menteri menyatakan memandang kepada kenaikan harga beras dan lain-lain barang keperluan, samada Kerajaan berpuas-hati dengan pengurusan dan pentadbiran Lembaga Padi dan Beras Negara dan bagaimanakah orang-orang miskin pula yang terpaksa memikul beban ini.

Perdana Menteri: Kenaikan harga beras dan lain-lain barang keperluan adalah disebabkan oleh perkara-perkara yang tertentu seperti yang telah saya sebutkan tadi, dan bukanlah disebabkan oleh pengurusan atau pentadbiran Lembaga Padi dan Beras Negara.

Untuk menolong orang-orang yang miskin, Kerajaan telah menjual beras Stockpilenya melalui Lembaga Padi dan Beras Negara

dengan harga yang lebih rendah dari harga pasaran terbuka. Kerajaan juga telah mengadakan subsidi bagi beras yang diimport seperti beras Cina iaitu sebanyak 50 sen bagi tiap-tiap segantang. Jumlah subsidi bagi beras import dianggarkan sebanyak \$13.8 juta.

REPUBLIK RAKYAT CINA— IKTIRAF

29. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Luar Negeri menyatakan samada soalan pengiktirafan Republik Rakyat Cina adalah sebahagian daripada dasar perkecualian Wilayah Asia Tenggara; jika ya, nyatakan samada Malaysia telah mengambil inisiatif untuk menubuhkan perhubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina bersama dengan negara-negara ASEAN yang lain.

Tun Haji Abdul Razak: Soalan mengiktiraf Republik Rakyat Cina adalah masalah bagi tiap-tiap negara untuk memutuskan sendiri oleh sebab ianya melibatkan perhubungan bilateral dan tiap-tiap negara ada kesulitan yang tersendiri. Malaysia bagi pihaknya sendiri, seperti yang telah saya umumkan, telahpun mengambil inisiatif memulakan perbincangan bertujuan menubuhkan perhubungan diplomatik. Dalam soal perkecualian Asia Tenggara, adalah dipersetujui bahawa pengiktirafan serta penerimaan oleh Republik Rakyat Cina terhadap Kawasan Aman, Bebas dan Berkecuali adalah perlu untuk kejayaannya, tetapi setakat ini tidak ada persetujuan yang menyatakan penubuhan perhubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina adalah satu syarat termesti.

TUNTUTAN FILIPINA KE ATAS SABAH

30. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah minta Menteri Luar Negeri menyatakan kedudukan tuntutan Kerajaan Filipina ke atas Sabah sekarang dan adakah perkara ini pernah dirundingkan dalam mesyuarat ASEAN.

Tun Haji Abdul Razak: Kerajaan Filipina masih lagi berpegang kepada tuntutan mereka ke atas Sabah dan adalah menjadi pendirian kita untuk menolak tuntutan tersebut. Perkara ini tidak pernah dirundingkan dalam mesyuarat ASEAN.

HUBUNGAN DIPLOMATIK DENGAN CINA

31. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Menteri Luar Negeri samada masanya sudah tiba untuk mengadakan perhubungan diplomatik dengan Republik Rakyat Cina, dan jika tidak, apakah pula rintangan-rintangan yang masih dihadapi lagi bagi mengadakan perhubungan diplomatik dengan Cina.

Tun Haji Abdul Razak: Seperti yang telah saya terangkan tadi, kita telah pun memulakan perbincangan secara rasmi dengan Republik Rakyat Cina berhubung dengan perhubungan diplomatik.

Pada ketika ini butir-butir lanjut belumlah dapat diumumkan.

BEKALAN AIR DENGAN SINGAPURA—PERJANJIAN

32. Tuan Hor Cheok Foon minta Perdana Menteri menyatakan dengan tegas samada Kerajaan Malaysia berniat hendak memutuskan perjanjian belakan air dengan Singapura.

Perdana Menteri: Nampaknya Ahli Yang Berhormat itu menaruh minat yang besar juga di atas hal-hal yang sepatutnya dikemukakan oleh negara-negara asing. Saya tidaklah mengetahui samada beliau telah diarahkan oleh pihak yang berkenaan bagi mengemukakan soalan ini di Parlimen.

Perjanjian bekalan air dengan Kerajaan Singapura adalah satu perkara di bawah urusan Kerajaan Negeri Johor. Kerajaan Malaysia tidak berniat hendak memutuskan perjanjian bekalan air dengan Singapura.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN) (No. 2)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan untuk membuat peruntukan-peruntukan bagi penubuhan Wilayah Persekutuan, bagi pengumuman Ahli-ahli Dewan Rakyat mengikut Negeri-negeri dan bagi perkara-perkara yang berkaitan dengannya; dibawa ke dalam

Mesyuarat oleh Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG LETRIK (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Letrik, 1949; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Kerja Raya dan Tenaga; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN TAMBAHAN (1972 dan 1973)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menggunakan wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1972 dan 1973 dan bagi memperuntukan wang itu bagi maksud-maksud yang tertentu; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG (PERBELANJAAN MASUK AKAUN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menggunakan sejumlah wang daripada Kumpulanwang Disatukan untuk perkhidmatan bagi tahun perkhidmatan yang berakhir pada tiga puluh satu hari bulan Disember, 1974; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG BANK SIMPANAN PEJABAT POS (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Bank Simpanan Pejabat Pos, 1948; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Kewangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG KERAJAAN TEMPATAN (PERUNTUKAN-PERUNTUKAN SEMENTARA)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi membuat peruntukan-peruntukan sementara berhubung dengan Kerajaan Tempatan di Malaysia Barat; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG KERAJAAN TEMPATAN

Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk memperbaiki dan menyatukan undang-undang berkaitan dengan Kerajaan Tempatan; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat akan datang.

RANG UNDANG-UNDANG PENGAMBILAN TANAH (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Pengambilan Tanah, 1960; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri dengan Tugas-tugas Khas; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PERKHIDMATAN (PINDAAN) (No. 2)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Ordinan Suruhanjaya Perkhidmatan, 1957; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

RANG UNDANG-UNDANG SURUHANJAYA PILIHANRAYA (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Suruhanjaya Pilihanraya, 1957; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh

Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

**RANG UNDANG-UNDANG
(PENCEN DAN GANJARAN)
ANGGOTA PENTADBIRAN DAN AHLI
PARLIMEN (PINDAAN)**

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Akta Pencen dan Ganjaran Anggota Pentadbiran dan Ahli Parlimen, 1971; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

**RANG UNDANG-UNDANG
KUALITI ALAM SEKITAR**

Rang Undang-undang bernama suatu Akta berhubung dengan mencegah, menghapus, mengawal pencemaran dan membaiki alam sekeliling dan bagi maksud-maksud yang berkaitan; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada Persidangan akan datang.

**RANG UNDANG-UNDANG
BIRO SIASATAN NEGARA**

Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi menubuhkan Biro Siasatan Negara (atau dalam bahasa Ingeris the National Bureau of Investigation), bagi memberi kuasa-kuasa kepada pegawai-pegawai Biro itu dan bagi membuat peruntukan-peruntukan yang berkenaan dengannya; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri; dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

USUL

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 13), 1973

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi

kepadanya oleh seksyen kecil (2) dalam Seksyen II, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 13) 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 38 tahun 1973 disahkan.

Perintah ini adalah untuk meminda cukai impot ke atas "Sensitised paper" yang terjatuh di bawah nombor kepala 37.03 110 daripada "20% atau 65 sen satu lb. yang mana lebih tinggi", kepada "20% atau \$1.20 satu lb. yang mana lebih tinggi." Ini adalah untuk memberikan perlindungan yang lebih berkesan lagi kepada perusahaan tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan (Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberi kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam Seksyen II, Akta Kastam, 1967, Perintah Duti Kastam (Pindaan) (No. 13), 1973 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Undang-undang No. ST. 38 tahun 1973 disahkan.

USUL

**RANG UNDANG-UNDANG
PERLEMBAGAAN (PINDAAN) (No. 2)**

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walaupun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 48, Majlis ini hendaklah terus menimbang pada bacaan kali yang kedua dan ketiga atas Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2) hari ini.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa walaupun peruntukan-peruntukan Peraturan Mesyuarat 48, Majlis ini hendaklah terus menimbang pada bacaan kali yang kedua dan ketiga atas Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2) hari ini.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERLEMBAGAAN (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang ini dibaca bagi kali yang kedua.

Ahli-ahli Yang Berhormat mungkin ingat bahawa dalam Sidang Dewan yang baru lalu Akta Perlembagaan (Pindaan), 1973, telah diluluskan meminda Jadual Kelapan kepada Perlembagaan Persekutuan bagi maksud membolehkan Dewan Negeri Selangor meminda takrif "Negeri" dalam Perlembagaan Negeri Selangor mengikut keputusan lebih-suara.

Sebagaimana saya telah terangkan kepada Dewan ini pada masa itu, pindaan kepada Jadual Kelapan Perlembagaan Persekutuan ialah langkah pertama yang perlu dalam proses undang-undang bagi melaksanakan penubuhan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur. Kemudian daripada itu, Dewan Negeri Selangor telah meluluskan Enakmen Selangor untuk mematuhi peruntukan Akta Perlembagaan (Pindaan) 1973 itu.

Sebagaimana saya telah juga terangkan pada masa itu, mengikut kehendak-kehendak Perkara 2 Perlembagaan Persekutuan, Majlis Raja-raja kenalah juga memberi persetujuan terhadap kelulusan suatu undang-undang Persekutuan untuk mengubah sempadan-sempadan Negeri Selangor dan juga terhadap peruntukan-peruntukan lain dalam undang-undang itu berhubung dengan pemindahan bidangkuasa dan kedaulatan Raja Negeri Selangor. Saya juga suka hendak memberitahu Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa Duli-duli Yang Maha Mulia Raja-raja telahpun memberi persetujuan Baginda-baginda dalam Majlis Raja-raja yang diadakan baru-baru ini.

Selain daripada yang tersebut di atas tadi, Perkara 2 Perlembagaan Persekutuan adalah

juga menghendaki Dewan Negeri Selangor membenarkan melalui undang-undang Negeri itu supaya undang-undang Persekutuan itu diluluskan. Kebenaran ini melalui undang-undang Negeri Selangor telah juga diluluskan oleh Dewan Undangan Negeri Selangor dalam mesyuaratnya yang diadakan baru-baru ini. Pendeknya, saya sukalah hendak memberitahu Dewan ini bahawa segala kehendak Perkara 2 Perlembagaan Persekutuan telahpun dipatuhi supaya Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2), 1973 yang ada sekarang ini di hadapan kita diluluskan.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, apabila membaca Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita, Rang Undang-undang ini bukanlah sahaja mengandungi peruntukan-peruntukan berhubung dengan penubuhan Wilayah Persekutuan bahkan juga mengandungi peruntukan-peruntukan berhubung dengan pindaan kepada Perkara 46 Perlembagaan. Kerajaan berpendapat mengambil peluang ini untuk meminda Perkara 46 Perlembagaan bagi maksud menyusun semula keanggotaan Dewan Rakyat dengan cara pengutukan-pengutukan mengikut Negeri-negeri di Semenanjung Malaysia. Semenjak Hari Malaysia, bilangan ahli-ahli Dewan Rakyat dari Sabah dan Sarawak adalah menurut pengutukan mengikut negeri-negeri—seperti yang ditentukan dalam Perkara 46 (2) yang sedia ada dalam Perlembagaan. Angka yang diutukkan bagi Sabah dan Sarawak telah ditetapkan melalui perundingan dan oleh yang demikian tidaklah berasaskan bilangan penduduk-penduduk. Adalah didapati dari Suruhanjaya Cobbold bahawa "potential" Negeri-negeri Borneo telah juga ditimbangkan bagi menentukan angka itu. Di bawah perkara 46 yang sedia ada itu, bilangan Ahli-ahli Dewan Rakyat bagi tiap-tiap satu Negeri di Semenanjung Malaysia akan ditentukan mengikut prinsip-prinsip yang dinyatakan dalam Jadual Ketiga belas kepada Perlembagaan. Ini adalah diperuntukkan dalam Perkara 116 (1) dan (2) yang sedia ada yang menyatakan bahawa:

"116. (1) Bagi memilih ahli-ahli Dewan Rakyat, sesuatu yunit ulangkaji hendaklah dibahagi kepada beberapa kawasan pilihan-raja mengikut peruntukan-peruntukan yang terkandung dalam Jadual Ketiga belas.

(2) Jumlah bilangan kawasan pilihanraya hendaklah sama dengan bilangan ahli-ahli supaya seorang ahli dipilih bagi tiap-tiap satu kawasan pilihanraya, dan daripada jumlah bilangan kawasan pilihanraya dalam Negeri-negeri Tanah Melayu itu sebilangan yang ditetapkan mengikut peruntukan-peruntukan yang terkandung dalam Jadual Ketiga belas hendaklah diuntukkan bagi tiap-tiap satu Negeri."

Prinsip-prinsip yang diikuti bagi menentukan bilangan itu di bawah peruntukan-peruntukan yang sedia ada itu adalah dinyatakan dalam seksyen 2 Bahagian 1 Jadual Ketiga belas.

Kerajaan, setelah berunding dengan Suruhanjaya Pilihanraya, mendapati perlu atas alasan-alasan penduduk-penduduk yang telah bertambah ramai, perpindahan penduduk-penduduk disebabkan perkembangan ekonomi dan juga potential negeri-negeri di Semenanjung Malaysia ini masa hadapan negara ini, maka amatlah wajar ditambah bilangan kawasan pilihanraya di Negeri-negeri Semenanjung Malaysia supaya memberikan pengundi-pengundi perwakilan yang saksama dalam Dewan yang mulia ini.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, ini hanya memerlukan suatu pindaan yang terus terang kepada Perlembagaan Persekutuan dengan syarat, bagaimanapun, pindaan itu adalah diluluskan dengan lebihsuara dua pertiga—menurut Perkara-perkara 159 (4) (b) dan 161E Perlembagaan Persekutuan. Oleh yang demikian, bagi maksud ini, adalah perlu supaya Perkara 46 Perlembagaan Persekutuan itu diperkanunkan semula mengikut cara yang dinyatakan dalam Rang Undang-undang ini. Sebagai hasil dari pindaan itu, pindaan-pindaan berbangkit adalah juga perlu kepada Perkara-perkara 113 dan 116 dan juga kepada Jadual Ketiga belas.

Untuk memudahkan, maka Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2), 1973 adalah dibahagi kepada tiga bahagian. Bahagian 1 adalah berkenaan dengan perkara-perkara berhubung dengan penubuhan Wilayah Persekutuan. Pindaan-pindaan berbangkit berkenaan dengan melaksanakan penubuhan Wilayah Persekutuan dan pemindahan bidangkuasa-bidangkuasa adalah terkandung dalam Jadual kepada Rang Undang-undang ini. Bahagian II Rang

Undang-undang ini adalah berkenaan dengan perkara-perkara berhubung dengan pindaan kepada Perkara 46 Perlembagaan Persekutuan. Bahagian III Rang Undang-undang ini mengandungi peruntukan-peruntukan am berhubung dengan ulangkaji yang akan dijalankan oleh Suruhanjaya Pilihanraya selepas sahaja Rang Undang-undang ini diluluskan dan untuk menyangkal kuatkuasa lapuran-lapuran dan syor-syor Suruhanjaya Pilihanraya yang telahpun dibuat tetapi belum lagi diambilterima sematamata oleh kerana lapuran-lapuran dan syor-syor itu telah didahului oleh perkara-perkara berikutan dengan pindaan-pindaan yang tersebut di atas tadi.

Huraian bagi Rang Undang-undang ini menerangkan dengan panjang lebar tujuan tiap-tiap satu Fasal dalam Rang Undang-undang ini. Saya tidaklah hendak mengambil masa Dewan ini dengan mengulangi huraian itu tetapi saya suka hanya hendak membuat penjelasan-penjelasan tertentu mengenai perkara-perkara yang berikut:

- (1) Berkenaan dengan penubuhan Wilayah Persekutuan, pemindahan bidangkuasa dan kuasa-kuasa sebagaimana dinyatakan dalam Fasal-fasal 3, 4, 5 dan 9 dan pindaan-pindaan yang dinyatakan dalam Jadual kepada Rang Undang-undang ini berhubung dengan pindaan-pindaan kepada Perkara-perkara 3, 11, 42 dan 97 adalah suatu pemindahan bidangkuasa dan kuasa-kuasa yang lengkap daripada Negeri Selangor kepada Kerajaan Persekutuan termasuk hak kedaulatan pengampunan dan bidangkuasa atas Ugama Islam dalam Wilayah Persekutuan. Pemindahan itu adalah mustahak seperti yang demikian supaya pemindahan bidangkuasa dan kuasa-kuasa itu tidak akan menimbulkan apa-apa jua keraguan atau pertikaian.
- (2) Saya bercadang dalam Jawatankuasa kelak hendak meminda syarat yang kedua di dalam Fasal 8, iaitu wakil yang dinamakan oleh Duli Yang Maha Mulia Raja bagi Negeri Selangor ditambah daripada satu kepada dua.
- (3) Pindaan kepada Jadual Ketiga belas adalah juga termasuk suatu pindaan bagi memotong perkataan-perkataan "supaya pada setengah-tengah tempat, suatu bahagian pilihanraya di

luarbandar boleh mengandungi hanya satu perdua daripada bilangan pengundi-pengundi dalam sesuatu kawasan pilihanraya di bandar” yang terdapat dalam perenggan (c) seksyen 2 Jadual itu. Pindaan ini ialah untuk memberikan peluang yang lebih luas kepada Suruhanjaya Pilihanraya menggunakan budibicaranya dalam menentukan langkah-langkah mengenai imbalan yang patut diberi kepada kawasan luar bandar yang mana, oleh kerana keadaan-keadaan yang tertentu, mengalami kekurangan jika dibandingkan dengan kawasan bandar.

Ahli-ahli Yang Berhormat tentulah faham bahawa bebanan tanggungjawab Ahli-ahli yang mewakili kawasan pilihanraya luar bandar yang luas seperti Ulu Kelantan atau Kuala Lipis ataupun kawasan saya sendiri di Pekan adalah jauh berbeza dengan Ahli dari Bungsar ataupun Bukit Bintang. Kesulitan perhubungan dengan penduduk-penduduk yang diam di kampung-kampung yang terpencil memerlukan penyemakan atas keadaan yang berlaku sekarang bagi penyusunan semula kawasan pilihanraya supaya membolehkan Wakil Rakyat memberikan perhatian dan layanan yang lebih saksama kepada pengundi-pengundi mereka.

Lain-lain peruntukan dalam Rang Undang-undang ini adalah diterangkan dalam Huraiannya dan tidaklah memerlukan penjelasan lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka memaklumkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa soalan “bantuan kewangan” kepada Kerajaan Negeri Selangor telah ditimbang dengan saksamanya oleh Kerajaan Persekutuan.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat akan bersetuju, Kerajaan Negeri Selangor tidaklah seharusnya mengalami kerugian akibat dari penubuhan Wilayah Persekutuan. Bagi maksud tersebut, Kerajaan Persekutuan adalah berpegang kepada prinsip “menikmati kemakmuran bersama (sharing the prosperity of Kuala Lumpur) dengan Kerajaan Negeri Selangor atas kemakmuran yang terdapat sekarang dan kemakmuran yang didapati pada masa akan datang bagi Bandaraya Kuala Lumpur. Kerajaan Persekutuan akan membantu Kerajaan Negeri Selangor dalam usaha-usahanya untuk mendirikan ibu negeri

yang baharu di Shah Alam. Satu Perjanjian Kewangan akan diadakan di antara Kerajaan Persekutuan serta juga Kerajaan Negeri Selangor berkenaan dengan Wilayah Persekutuan. Bahkan Kerajaan Persekutuan akan bersifat adil dan bertimbang rasa terhadap Kerajaan Negeri Selangor berkenaan dengan bantuan wang disebabkan pengorbanan yang telah ditunjukkan oleh Kerajaan Selangor menyerahkan kawasan Kuala Lumpur seluas 94 batu persegi kepada Kerajaan Pusat. Sebahagian daripada pembayaran-pembayaran wang yang akan diberi kepada Kerajaan Negeri Selangor adalah seperti berikut:

- (i) pemberian bantuan khas tahunan sebagai pampasan menggantikan bantuan kiraan kepala (capitation grant) yang diberikan sekarang ini;
- (ii) pembayaran sagu hati bagi kehilangan hasil-hasil tahunan setelah ditolak harga mengurus (operating expenses);
- (iii) pembayaran atas harta, tanah dan rumah (immovable properties) yang akan diserahkan oleh Kerajaan Negeri Selangor kepada Kerajaan Persekutuan.

Dalam konteks ini, saya suka menyatakan bahawa kedudukan harta-harta persendirian tidak akan terlibat oleh kerana Kerajaan Persekutuan akan mewarisi semua tanggungjawab atas harta-harta ini daripada Kerajaan Negeri Selangor.

Satu Jawatankuasa Pegawai-pegawai yang dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Negara (Tan Sri Abdul Kadir Shamsuddin) mengandungi pegawai-pegawai dari kedua-dua Kerajaan Persekutuan dan Kerajaan Negeri sedang mengkaji berbagai-bagai aspek pentadbiran berkaitan dengan penubuhan wilayah Persekutuan. Pertimbangan yang sewajarnya telah diberi untuk menentukan bahawa pemindahan yang berlaku itu akan dijalankan dengan licin tanpa apa-apa kengedalaan kepada perkhidmatan-perkhidmatan yang diberi kepada penduduk-penduduk Kuala Lumpur. Jawatankuasa itu pada masa sekarang adalah pada peringkat akhir dalam menyempurnakan tugas-tugasnya. Walaubagaimanapun, penilaian atas nilai sebenarnya harta-harta yang terlibat akan memakan masa yang lebih panjang. Oleh yang demikian, Kerajaan Persekutuan telah bersetuju untuk membayar wang pendahuluan sebanyak 200 juta ringgit kepada

Kerajaan Negeri Selangor sementara menunggu angka-angka muktamad yang dipersejukkan oleh kedua pihak.

Bagi mengelakkan keraguan atau kebingungan di mana-mana pihak, saya suka juga memaklumkan kepada Dewan ini bahawa Ahli-ahli Parlimen dan Ahli-ahli Dewan Undangan Negeri Selangor akan terus memegang kerusi mereka selepas penubuhan Wilayah Persekutuan sehingga Parlimen ataupun Dewan Undangan Negeri dibubarkan. Saya percaya Ahli dari Batu dan Ahli dari Dato Kramat akan berterima kasih dalam hal ini.

Tuan Yang di-Pertua, Penubuhan Wilayah Persekutuan merupakan satu peristiwa yang bersejarah dalam kemajuan Bandaraya Kuala Lumpur. Adalah menjadi hasrat saya dengan penubuhan Wilayah Persekutuan, kemajuan dan pembangunan di Kuala Lumpur akan diperhebatkan lagi bersesuaian dengan kedudukannya sebagai Ibu Negara Malaysia.

Sebagai sebuah negara yang merdeka dan berdaulat, Malaysia sewajarnya mempunyai sebuah Ibu Negara yang dipunyai bersama oleh semua rakyat dalam Malaysia dan Ibu Kota yang ditadbirkan secara langsung oleh Kerajaan Persekutuan. Penubuhan Wilayah Persekutuan ini yang luasnya 94 batu persegi dengan penduduk hampir satu juta sudah tentu akan menambahkan prestige bagi negara kita dan kepada Bandaraya Kuala Lumpur.

Saya suka memberi jaminan di sini iaitu dengan terletaknya pentadbiran Ibu Negara secara langsung di bawah Kerajaan Persekutuan, maka Kerajaan akan memerhatikan supaya pembangunan masa hadapan Bandaraya Kuala Lumpur ini benar-benar memenuhi kehendak-kehendak dan keperluan sebuah Bandaraya yang modern setanding dengan Ibu-ibu Negara lain yang lebih maju di dunia hari ini. Dalam pada itu, Kerajaan akan juga menitikberatkan supaya kegiatan-kegiatan kehidupan di dalam Bandaraya Kuala Lumpur akan mencerminkan keperibadian dan kepentingan negara pada keseluruhannya.

Tegasnya, kemajuan dan pembangunan Bandaraya akan menjadi contoh kepada pembangunan bandar-bandar lain yang sedang kita lancarkan untuk beberapa tahun akan datang.

Akhirnya, saya sukalah melahirkan sekali lagi rasa penghargaan Kerajaan Persekutuan di atas kemurahan hati dan pengorbanan yang ditunjukkan oleh Duli Yang Maha Mulia Sultan Selangor yang telah memperkenankan penubuhan Wilayah Persekutuan ini serta juga kepada Kerajaan Negeri Selangor di bawah pimpinan Yang Amat Berhormat Datuk Haji Harun bin Idris.

Saya berharap pihak-pihak lain yang juga terlibat dalam pertukaran-pertukaran yang timbul dari Rang Undang-undang ini akan juga menerimanya dengan semangat yang sama seperti yang ditunjukkan oleh Duli Yang Maha Mulia Sultan Selangor dan Kerajaan Negeri Selangor.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Dr Tan Chee Khoo (Batu): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun bercakap sepatah dua dalam usul yang dikemukakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, dan di samping ini, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini Yang Amat Berhormat Perdana Menteri memohon Dewan ini meluluskan penubuhan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dan juga dengan pemindaan Perkara 46, Perlembagaan kita dan menambahkan kawasan-kawasan Federal daripada 144 hingga 154.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam Dewan ini saya telah beberapa kali bercakap dan saya sebutkan sekali lagi.

(Dengan izin) Every amendment of the Constitution is a very serious matter—perkara yang paling serius—and it should be embarked upon only with great care and only after the greatest publicity has been given to it and also after the people of the country have been fully consulted.

Mr Speaker, Sir, most countries which practise the democratic way of life take great care over any amendment of their Constitution and, with your permission, I wish to quote some instances of how people take care over the amendment of their Constitution. I

have here *The Constitutional Laws of the Commonwealth, Volume I*, by the late Sir Ivor Jennings, and he had this to say:

“This Constitution shall not be altered except in the following manner”—this is with regard to Australia, which has these restrictions on amendments to the Constitution—

“The proposed law for the alteration thereof must be passed by an absolute majority of each House of the Parliament, and not less than two nor more than six months after its passage through both Houses the proposed law shall be submitted in each state of the electors qualified to vote for the election of Members of the House of Representatives.”

This is in Australia.

Here, I have, Mr Speaker, Sir, *The Federation and Constitutional Change* by William S. Livingston which pertains to the same subject of amendments of the Australian Constitution and, with your permission, Mr Speaker, Sir, I wish to read a small passage from it:

“The proposed Amendment must be agreed to by an absolute majority of both Houses of the Parliament, after which it is submitted to a referendum; in the referendum it must also receive the approval not only of a majority of all those voting but also of a majority of those voting in a majority of the states. If one House refuses twice to concur in an amendment proposal, the Governor-General may submit it to the electors. Anyway, the representation or the territory of a state cannot be diminished without its consent.”

Mr Speaker, Sir, in America, let us look at what the Americans do with their Constitution. Article 5 of the Constitution of the United States of America entitled “the amending power” reads as follows:

“The Congress, whenever two-thirds of both Houses shall deem it necessary, shall propose amendments to this Constitution, or, on the application of the legislatures of the two-thirds of the several states, shall call a convention for proposing amendments, which, in either case, shall be valid to all intents and purposes, as part of this Constitution, when ratified by the legislatures of three-fourths of the several states,

or by conventions in three-fourths thereof, as the one or the other mode of ratification may be proposed by the Congress.”

Mr Speaker, Sir, between 1971 . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: What is the Honourable Member aiming at by reciting extracts from all these Constitutions from all parts of the world?

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, I wish to point out . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: The Bill before us is not to amend the way how we amend the Constitution, but it is on a separate matter altogether.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, with due deference, I wish to point out to this House that other countries pay great attention to any amendments to the Constitution. I have pointed out just now how in Australia it must not only be passed by both Houses of Parliament, but any amendments to the Constitution must also be approved by the several states concerned and also by a referendum.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: But that is the law in Australia. We are following the Malaysian Constitution here.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, with due deference, I wish to point out that we are following a democratic way of life and, with due deference to you, I wish to point out that while I do not say that we must slavishly follow Australia or America . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Well, the Chair would suggest that in order to save time the Honourable Member can make a passing reference such as the amendment to any Constitution is a serious matter, but not recite, verse and chapter, Constitutions from all parts of the world. It is taking a lot of the time of this House.

Dr Tan Chee Khoon: I do not intend to do so. As I have pointed out just now the Australians and the Americans go to great lengths to see that their Constitution is not tinkered with or tampered with at the whims and fancies of the Government of the day.

I do not say, Mr Speaker, Sir, that the Constitution of Malaysia should be sacrosanct or that it should and must remain unchanged and inviolate. I am realistic enough to accept that to expect the Alliance Party to safeguard our Constitution the way the Australians and Americans do would be to ask for the moon. But I do expect the Alliance Government to give the widest publicity over the mass-media to bring any proposed amendment of the Constitution to the attention of the people of this country. But in this case, there has been a conspiracy of silence for this proposal has been kept in wraps. I say this because I myself encountered considerable difficulties in getting extra copies of this Bill in order that I may discuss it intelligently with people who can contribute towards my taking part in the debate in this House.

First I rang up the Printing Department and was told that they do not have spare copies and, in any case, they do not sell such Bills to the public. Next I rang up the Attorney-General's Department and was told that they do not have any extra copies and, in any case, they too do not sell copies to the general public. Even the Press were denied access to this Bill and I believe what was printed in the *Straits Times* was obtained from the copies that M.P.s had. Why, I ask, is this conspiracy of silence when the reverse should be the case. This Bill affects the lives of the people of Kuala Lumpur and they now number about a million and also the voting rights of most of the States of Peninsular Malaysia. Why should not this Bill be available not only to the Press but also to the general public? Instead, why is it kept in wraps, except to the M.P.s. and they too received this Bill only about two weeks ago. Why has not the Government used both the radio and T.V. to give the widest publicity to this Bill? One would have thought that the Minister of Information would arrange for discussions of this Bill over radio and T.V. but this has not been done. If the Government says that it has a good case, then it should not be afraid to give the widest publicity to this Bill. One must only conclude that the Government is afraid of adverse reaction to this Bill and hence it sought to stifle discussions before this Bill is brought to this House and debated in this House. The Alliance Government is always afraid of an open confrontation in the struggle to win the hearts and minds of the people of this country.

Mr Speaker, Sir, coming to the Federal Territory, prior to 1959, there were plans for the Federal and State Governments to have a fully elected Kuala Lumpur Municipal Council. In fact the Selangor State Assembly, prior to the General Elections of 1959, resolved unanimously that the Kuala Lumpur Municipal Council should be fully elected. Then came the General Elections of 1959 when the Alliance Party won only one of the four seats in the Federal capital, the other three going to the then Socialist Front. There was no doubt that if elections were held then for a fully elected Municipal Council, the Socialist Front would have swept the board. There is documentary evidence to show that both the Selangor State Government and the Central Government were aghast at this prospect of the Socialist Front taking control of Kuala Lumpur and hence the Central Government, with the connivance of the State Assembly, took steps to abolish the Kuala Lumpur Municipal Council and replaced it with the President of the Pesuruhjaya Ibu Kota, assisted by an Advisory Council. This was a backward step in the march of Kuala Lumpur towards democracy but the State and Central Governments, both of which were controlled by the Alliance Party, willed it so.

Today, we are asked to approve of the cession of the Federal Territory by the Selangor State Government to the Central Government. The area to be ceded, shown on Gazette Plan 383, is 94 square miles. The question I want to ask the Prime Minister is this. What is the rationale behind this 94 square miles that is now to be ceded? I was told that the Central Government wanted originally to have 120 square miles and it is no secret that it also wanted Petaling Jaya. But this request was resisted by the State Government. But why the final figures of 94 square miles? Why not 50 square miles? Why not 64 square miles which is double the size of Kuala Lumpur at present?

In the process of cession, the one million residents of Kuala Lumpur and its environs have been denied the right to have their elected representatives to the State Assembly and the quarter million voters of Kuala Lumpur too have been disenfranchised. This is a very serious matter, but it does not mean that it cannot be solved. Thus in the Bill before us today, provision is made for the State Assemblymen representing the State constituencies within the Federal Territory to

remain in the State Assembly even after Federal Day, i.e., 1st February, 1974, and until the State Assembly is dissolved. If an exception can be made in this instance, why can't provision be made for the Federal Territory to continue to send representatives to the Selangor State Assembly even after the next State election? If this is done, and I think this can be done, then opposition to the cession of Kuala Lumpur to the Central Government will cease.

Both the Selangor and Central Governments have herded the residents of Kuala Lumpur like sheep to the slaughter. There has been no attempt whatsoever to consult the residents of Kuala Lumpur over this cession. One way of doing this would be to hold a referendum of the people in the Federal Territory asking them whether they approved or disapproved of this cession. If the Central Government does hold this referendum and the residents of Kuala Lumpur approve of the cession to the Central Government, then I for one would wholeheartedly support this Bill before this House. But if the answer is a resounding "No" from the residents of Kuala Lumpur, then the Government will be ill-advised to persist with this cession.

Mr Speaker, Sir, if the Central Government refuses to hold a referendum then it must take steps to let the people and voters of Kuala Lumpur to have a voice in the administration of the Federal Territory. One way would be to have a fully elected council for the Federal Territory with a fully elected Mayor. But as it is now, we have what to me is a retrograde step. We have a Mayor who is a nominated Mayor and we have an Advisory Council which is responsible to no one and hence represents nobody.

Mr Speaker, Sir, this Bill ostensibly provides safeguards for the rights and privileges presently enjoyed by the people of Kuala Lumpur. We are told that once Kuala Lumpur is declared Federal Territory the Central Government will pour millions into the development of Kuala Lumpur. What guarantee is there that rates will not be raised, that there will not be a special Development Tax for the residents of the Federal Territory alone and that quit rent for the Federal Territory will not be increased? The people living in the outskirts of Kuala Lumpur at the moment are already very

anxious that quit rent will be raised, thereby adding to the already very heavy burden that they now bear.

Mr Speaker, Sir, 94 squares miles is a very big chunk of land and most of the Federal Territory is still undeveloped. I call on the Central Government to build satellite towns so as to relieve the pressure in the town area. Coping with the chaotic traffic can be a nightmare and I call on the Central Government to build satellite towns and thus disperse the population of Kuala Lumpur.

Mr Speaker, Sir, the Central Government must not turn the Federal Territory into a concrete jungle. Kuala Lumpur is plagued by the lack of a proper Master Plan. Every time a tentative Master Plan was drawn up it ran into a storm raised by local architects, engineers, town planners, etc. Now that the Central Government is in sole and complete charge of the Federal Territory it should rapidly draw up a Master Plan for the development of the Federal Territory and the interested parties, e.g., architects, town planners, engineers and developers should be consulted. If necessary, we should not be afraid to consult foreign experts to draw up plans for new Federal Capital. Brasilia, New Delhi, Canberra are examples of what can be done to build a new Federal Capital. And the development of the Federal Territory should also harmonize with the development of the Klang Valley so that there is a belt or urbanization stretching west from Kuala Lumpur right to the Straits of Klang.

Mr Speaker, Sir, Article 113 of the Constitution has this to say about the Election Commission and with your permission, Mr Speaker, Sir, I wish to quote a few passages from it:

"113 (1) There shall be an Election Commission, to be constituted in accordance with Article 114, which, subject to the provisions of Federal law, shall conduct elections to the House of Representatives and the Legislative Assemblies of the States and prepare and revise electoral rolls for such elections.

(2) The Election Commission shall, at intervals of not more than ten nor, subject to Clause (3), less than eight years, review the division of the Federation and the States into constituencies and recommend such changes therein as they may think

necessary in order to comply with the provisions contained in the Thirteenth Schedule; and the reviews of constituencies for the purpose of elections to the Legislative Assemblies shall be undertaken at the same time as the reviews of constituencies for the purpose of elections to the House of Representatives.

(3) If the Election Commission are of the opinion that in consequence of a law made under Article 2 it is necessary to undertake the reviews mentioned in Clause (2), they shall do so, whether or not eight years have elapsed since the last review under that Clause”.

Mr Speaker, Sir, I have also with me “An Introduction to the Constitution of Malaysia” written by an eminent Judge of the Federal Court, Tan Sri Justice Suffian, and with your permission, I would like to read the relevant portions of it pertaining to the functions of the Election Commission and its functions to delimiting constituencies of our country. The Commission’s functions are:

- (a) to delimit constituencies;
- (b) to prepare and revise electoral rolls; and
- (c) to conduct elections to the House of Representatives and the Legislative Assemblies of the States. Federal or State law may authorise them to conduct other elections as well, and Parliament has enacted the Local Government Elections Act, 1960 entrusting the conduct of local government elections to the Commission. Thus only elections to the Senate are not conducted by the Commission.

Tan Sri Justice Suffian goes on to touch on the principles of delimiting constituencies. Constituencies are delimited in accordance with the principles set out in the Thirteenth Schedule to the Constitution as follows:

- (a) While having regard to the desirability of giving all electors reasonably convenient opportunities of going to the polls, constituencies ought to be delimited so that they do not cross State boundaries and regard ought to be had to the inconveniences of State constituencies crossing the boundaries of Federal constituencies;
- (b) Regard ought to be had to the administrative facilities within the constituency

for the establishment of the necessary registration and polling machines;

- (c) The number of electors within each constituency ought to be approximately equal except that, having regard to the difficulty of reaching electors in country districts and the other disadvantages of facing rural constituencies, a measure of weightage for an area ought to be given to such constituencies to the extent that in some cases a rural constituency may contain as little as one-half of the electors of any urban constituency;
- (d) Regard ought to be had to the inconveniences attendant on alterations of constituencies, and to the maintenance of local ties.

These principles are substantially as recommended by a Committee appointed by the pre-Merdeka Federal Legislative Council to examine the question of elections to that Council in their report dated 21st January, 1954. As regards rural constituencies, the Committee said:

“The number of inhabitants within each constituency should be approximately equal except that, having regard to the greater difficulty of contacting voters in the country districts and the other disadvantages facing rural constituencies, a measure of “weightage” for area should be given to the rural constituencies; “weightage” of this kind either from deliberate choice as in the case of Ceylon or from force of circumstances is a common feature of parliamentary democracies and, having regard to the very great distances involved in some of the more sparsely settled portions of the country, the Committee would not regard such “weightage” as unreasonable if in some instances a rural constituency should contain as little as one-half of the constituents in the more populous urban areas.”

These principles were applied by the Constituency Delineation Commission under the chairmanship of the Rt. Hon. Lord Merthyr appointed by the High Commissioner on 2nd April, 1954, for delineating constituencies for the first elections. They were omitted from the 1957 Constitution, but were added to it by the Constitution (Amendment) Act, 1962.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Are you going to read the whole book?

Dr Tan Chee Khoon: No, this is the last paragraph that I wish to read.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Could you state what edition, what page, what chapter, for the record.

Dr Tan Chee Khoon: This is Tan Sri Suffian's "An Introduction to the Constitution of Malaysia" reprinted in 1971/1972. I started with page 68 and I am concluding with Page 70.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Pages 68-70, thank you.

Dr Tan Chee Khoon: Review of Constituencies—"The Commission must, at intervals of not more than 10 nor less than 8 years, review the division of the Federation and States into constituencies and recommend such changes as it may think necessary in order to comply with the above principles. The reviews of constituencies for the purpose of State elections must be undertaken at the same time as the reviews of constituencies for the purpose of Federal elections. There must, however, be separate reviews for the States of Malaya and for each of the Borneo States."

Mr Speaker, Sir, I have taken the trouble to read the excerpts from Tan Sri Justice Suffian's book not with the idea of boring the House, but because of the very important principle enunciated in the delimitation of constituencies as contained in the Thirteenth Schedule and this has a very important bearing on the amendments that are proposed in Clause 12 of the Bill before the House.

Mr Speaker, Sir, the present 104 constituencies in Peninsular Malaysia arose out of the fact that each of the 52 constituencies in the 1955 elections were divided into two. I believe I am right in saying that the Reid Commission recommended that after the first General Elections in 1959 the 104 constituencies in Malaya at that time should be contracted to 100 constituencies. This the late Datuk Mustapha Albakri proceeded to do and, more than that, he mixed up some of the constituencies so that there was no preponderance of any racial group in some constituencies and the voters were mixed up racially.

This was an anathema to UMNO which raised a hue and cry and it called the then

Chairman of the Election Commission all sorts of names. Then, too, I do not recall the Government of the day rising in the defence of the Chairman of the Election Commission. Datuk Mustapha Albakri's answer was a simple one. He stated, quite plainly, that he was but carrying out the dictates of Parliament as laid down in the Constitution. He further added that should UMNO not like what he had done, it could alter the rules, and the UMNO did just that by the Constitution (Amendment) Act, 1962. More than that, the weightage in favour of the rural constituencies was increased to the extent that in some cases a rural constituency contained as little as one-half of the electors of an urban constituency; in other words, one rural vote could equal two urban votes. But, as I shall presently show, one rural vote is equivalent, in some cases, to about six urban votes.

After that, no serious attempt was made to make a review of the constituencies as laid down in the Constitution. According to Article 113 (2) that I have read out, this review must be carried out at intervals of not less than eight years and not more than ten years.

In 1968 there was a report from the Election Commission which reduced the number of constituencies in Johore by two and Negri Sembilan by one and added one constituency each to Selangor, Penang and Kedah. But, for some curious reasons, this review, although it was tabled in Parliament, was not debated in Parliament and certainly it was not implemented in time for the last General Elections of 1969.

In my brief survey of the workings of the Election Commission and in particular of the review of constituencies, it must be seen that although the Election Commission is an independent body, as laid down in the Constitution, in effect its workings have largely been dictated by UMNO.

Now there is this amendment of Article 46 to increase the constituencies in Peninsular Malaysia from 104 to 114—and Selangor, Kelantan, Pahang are to have two extra constituencies each and one each has been given to Penang, Kedah, Perak and Trengganu.

Mr Speaker, Sir, with your permission, I shall quote some statistics which pertain to some of these States:

States	Population (million)	%	Voters in 1969	Seats allocated (as contained in the Bill)
Selangor	1.570	18.7	487,217	16
Perak	1.569	17.8	465,092	21
Kelantan	0.686	7.7	334,144	12
Pahang	0.504	5.7	176,772	8
Trengganu	0.405	4.6	179,365	7

It will be seen that Selangor with the highest population of all the States in Malaysia has a very raw deal in the proposed amendment. Its population is more than that of Perak and it has more voters than Perak as well and yet Selangor will have 16 seats compared to Perak's 21. Selangor's population is about $2\frac{1}{2}$ times that of Kelantan and yet Kelantan has $\frac{3}{4}$ of the seats of Selangor. Compared to Pahang, Selangor's population is about $3\frac{1}{2}$ times that of Pahang, yet the latter has one-half the seats of Selangor.

The Federal Territory's population is probably in the region of 600,000, if not more, and this is certainly more than the population of Pahang and Trengganu and yet it has much less Federal seats than the two States I have mentioned.

In terms of electoral strength in the last General Elections of 1969, the Federal constituencies in Kuala Lumpur number 239,869 voters.

Pahang had 176,772 voters and Trengganu 179,365 voters and yet both these two States have more seats than the Federal Territory. One must remember that these are 1969 Federal electoral strength and 1970 population figures. Since then there has been greater migration of population from almost every State in Peninsular Malaysia to Selangor and in particular to Kuala Lumpur. Hence the disparity between Selangor on the one hand and Kelantan, Pahang and Trengganu on the other will be greater if we take into consideration the present-day voters and the present-day population of Selangor.

Mr Speaker, Sir, the Americans have one succinct word for such a practice—gerrymandering—and I see that the Alliance Government has learnt well from the Americans. This amendment to give two extra seats to Kelantan and Pahang is clearly one

of the results, or shall I say one of the conditions, of the UMNO-PAS deal whereby both these two parties think they can parcel out the country amongst themselves. But both UMNO and PAS must not think that by doing so they can control the country.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: How can the Honourable Member impute improper motives to Members of UMNO and of PAS who are Members of this House?

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, they have every opportunity to reply to me after I have finished my speech.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: No, the Standing Orders say you cannot "impute improper motives".

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, all that I would say is that the ruling party must not think that by this increase of two seats for Kelantan and Pahang they can gain greater electoral support. There may well be a revulsion on the part of the electorate against such a move.

Mr Speaker, Sir, I accept the weightage for the rural areas, but not such great weightage.

Thus Johor Tenggara has 13,821 voters, Hilir Perak 17,705 voters, Johor Timur 18,302 whereas Bungsar has 81,086 voters and all the other constituencies in Kuala Lumpur have 50,000-plus voters. These are all figures for the 1969 General Election.

This means that one voter in Johor Tenggara is equivalent to six voters in Bungsar and four voters in Setapak. Clearly, this gives too much weightage to the rural voters and this is not acceptable to the country at large. Hence I have tabled an amendment to increase the constituencies in the Federal Territory from five to six and for the rest of Selangor from eleven to twelve. I trust this amendment of mine will meet with the support of all right-thinking people in this country and in this House as well.

Mr Speaker, Sir, I have stated it before, and I reiterate it again, that we in this country are a nascent democracy. We are new to this game and in order that democracy may survive, I pray that the Government will not do anything to bring the democratic process into disrepute.

Gerrymandering is one of the abuses of the democratic process and if it is persevered with, Sir, it will bring this country into disrepute and may well destroy the democratic way of life which we all cherish.

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang bagi meminda Perlembagaan negara kita dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris di samping bercakap dalam bahasa Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda Perlembagaan Persekutuan bagi melaksanakan penubuhan wilayah Persekutuan Kuala Lumpur, dan juga bagi meminda Perkara 46 Perlembagaan untuk peruntukan Ahli-ahli Dewan Rakyat mengikut negeri-negeri. Parlimen bermesyuarat hari ini untuk membahaskan Rang Undang-undang ini, dan untuk meminda Perlembagaan kali kedua dalam tempoh tiga bulan dan kali ketiga semenjak Parlimen mula bermesyuarat pada bulan Februari, 1971.

(Dengan izin) Thanks to the Alliance Government, the Malaysian Constitution has won international renown as one of the most amended and tampered written constitutions in the world.

The history of constitution—gerrymandering by the Alliance party has rightly given rise to questions about the true intentions of the present move. The history of the changes to the Malaysian Constitution is a history of the subordination of national interests to petty party considerations and the lack of a democratic spirit among the top Government leaders of the country.

Thus in 1966, the Malaysian Constitution was amended to enable the Alliance party to overthrow the independent-minded, strong-willed but recalcitrant SNAP Chief Minister of Sarawak, Datuk Stephen Kalong Ningkan. In 1962, the Malaysian Constitution was amended to cut down the powers of the independent-minded Election Commission which had faithfully followed the Constitutional provisions for redrawing constituencies but which had displeased the Alliance leaders. And, of course, most recently, in February, 1971 the Malaysian Constitution was arbitrarily amended to

remove the parliamentary privileges and immunity of elected Members of Parliament and State Assemblymen.

It is precisely because the people wanted to put a check on the continuous Alliance tampering with the Malaysian Constitution for its own partisan ends, that the voters in the 1969 General Elections denied the Alliance the two-thirds majority in Parliament.

Unfortunately, what the Alliance failed to get from the electorate, it got from a combination of political blackmail and political buying and selling. Those who had campaigned vigorously in the 1969 General Elections to deny the two-thirds majority to alter the Malaysian Constitution at their whim and fancy were among the first to provide the necessary two-thirds majority and support in the most blatant tampering with the Constitution in February, 1971. Others who had presented themselves as stout defenders of the Constitution have today become the most snivelling apologists of the Alliance.

It is, however, incumbent for those of us who still hold true to our pledge to the people to oppose the tampering with the Constitution to examine with care every proposed Constitutional amendment and to seek out the political motivations.

Despite the loud protestations and denials by the Honourable Prime Minister and other Alliance leaders, the ulterior political motive of the present Constitution Amendment is apparent.

This is not the first time that the people of Kuala Lumpur have suffered at the hands of the Alliance and have their basic democratic rights violated and trampled upon.

Over a decade ago, the people of Kuala Lumpur possessed the democratic right to send their elected representatives to Parliament to be their spokesmen in national affairs, to Selangor State Assembly to safeguard their rights in State matters and to the Kuala Lumpur Municipality to run the local governmental affairs in accordance with the needs and wishes of the people.

The first casualty was their right to have an elected Kuala Lumpur Municipality. The Alliance Government abolished elected Municipal Government because the people of

Kuala Lumpur had long ago been disenchanted by Alliance policies and consistently repudiated Alliance candidates and personalities.

In retrospect, it cannot be said that the abolition of an elected Municipal Council and the Federal take-over of the Kuala Lumpur Municipality had significantly improved the administration or quality of life in Kuala Lumpur.

Kuala Lumpur today teems with a myriad of socio-economic problems and grievances, many of which were aggravated by over a decade of neglect and indifference. The housing of the poor is one good example of the Federal Government and the Municipal Authority's indifference to the basic social and economic problems of the inhabitants of Kuala Lumpur.

A Kuala Lumpur authority which is solicitous of the welfare of the people of Kuala Lumpur would in the last decade have launched a crash programme to build tens of thousands of low-cost housing flats for the workers and the low-income brackets, instead of spawning slums and hovels in the Federal capital. In fact, it would not be far wrong to say that the housing policy of the Municipality and now the City Council is to have no housing policy.

Housing is not the only ill of Kuala Lumpur, after the Federal take-over of its affairs. Other major ills are the transportation problem, the busing mess, the perennial traffic congestions, the flooding of the City after a slight shower, the squatter problem, the hawkker problem, etc. Each one of these problems would require extended treatment as they are all major problems for the people in the Federal Capital.

I have no doubt that an elected Kuala Lumpur Municipality and an elected City Council would do very much better, for such an elected Council would respond more readily to the needs and wishes of the people, as compared to a Council which is answerable only to a distant Federal Government.

Today, the Alliance Government has decided to take another retrograde step to disenfranchise a million people by abolishing eight to nine State Assembly seats in Selangor by declaring Kuala Lumpur a Federal Territory. Although we are told that we should be honoured and proud that Kuala

Lumpur is to become a Federal Territory, I do not see what there is to rejoice about in the progressive limitation and restriction of the domestic rights of Malaysian citizens.

We all remember that in the last General Elections in 1969, the Selangor State Government was nearly captured by the Opposition, ending the uninterrupted rule of the Alliance in Selangor State.

The declaration of the Federal Territory and the abolition of the constituent nine State Assembly seats, is clearly an Alliance manoeuvre to prevent any Opposition capture of the Selangor State Government in the next General Elections.

The disenfranchisement of a million people is a momentous decision; and neither the Federal Government nor the Selangor State Government has the mandate of the people to take any such arbitrary and undemocratic action without reference and consultation with them. My party reaffirms our stand that there must be a referendum of the people of Kuala Lumpur to ascertain their views and consent on their disenfranchisement and the abolition of the nine State Assembly seats.

The Honourable Prime Minister has said that there is no provision in our Constitution for a referendum during the debate on the earlier Constitution (Amendment) Bill three months ago. Firstly, let me state that there is no prohibition in our Constitution against the holding of a referendum either. A simple motion tabled in the House is all that is necessary to hold a referendum over this matter. There is no need even to amend the Constitution. Thus, such an argument coming from a Government which is habitually amending the Constitution is not acceptable.

Here I want to stress that there are two questions involved here: one, the declaration of Kuala Lumpur as a Federal Territory; and secondly the disenfranchisement of the people of Kuala Lumpur.

With the brute majority that the Alliance commands in Parliament, this Constitution (Amendment) Bill is bound to be passed in this House. However, I would like to ask the Honourable Prime Minister, if there is no political motivation behind this move, why is it that there is no provision to have an elected Federal Capital Council in Kuala Lumpur?

The capital cities of other democratic countries like Tokyo, New Delhi, London and Copenhagen are run by elected Councils and not by nominated bodies. Although Canberra is not in this list, I understand that it is the policy of the Australian Labour Government to introduce an elective Council, with minority nominated members to administer the Australian capital.

Every time the Alliance Government departs from democratic practices, their leaders would plead in justification of the need to develop democracy in our country ala-Malaysia and not ala-Westminster. It is no coincidence that in a multitude of amendments to the Malaysian Constitution since 1957, there is not a single amendment which has broadened the areas of freedom and liberties of Malaysian citizens. In every amendment of consequence, the citizens' rights have been further conscribed and confined.

In fact, I invite the Honourable Prime Minister or the Honourable Deputy Prime Minister to tell the House of instances of constitutional changes which had broadened the horizons of freedom and liberty in the country. It has been said that the people, apart from the D.A.P. and other political Opposition parties, by and large are happy about Kuala Lumpur becoming a Federal Territory and that they realise that this is to the best national interest; and to buttress their argument, they pointed to the fact that in the local press of all language media, there is no protest or objection, apart from political opposition.

Such a glib argument deceives no one. It is like Hitler in his time boasting that no one in Nazi Germany opposed his inhuman and expansionist policies for the simple reason that those who opposed him before had ended up either on the execution block or as victims of assassination squads. Although in Malaysia, dissent does not as yet cost one his life, it is no less suppressed. The Press in Malaysia has long ceased to be a reliable guide of the state of public opinion in Malaysia.

Malaysian press editors are subjected to an unceasing barrage of interference, warnings and dictation from Government censors as to what to report and what not to report through telephone calls and censorship briefings.

A good example was in connection with the recent M.C.A. power struggle, following the forced resignation of Dr Lim Keng Yaik from the Cabinet and his expulsion from the M.C.A.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: It is not in the Bill.

Tuan Lim Kit Siang: This is to illustrate why in the press there is no publicity, no views and reports to show that the prevailing atmosphere of fear . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: The Bill does not contain anything regarding the freedom of the Press.

Tuan Lim Kit Siang: No, but this is to show why in the Press there is no opposition apart from the political parties. It illustrates . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: I would advise the Honourable Member not to carry on anymore in that vein, because he is wasting the time of the House.

Tuan Lim Kit Siang: Yes, I will just go on with this because, Tuan Yang di-Pertua, I believe this is a very important Bill which concerns not only one million people but the whole country.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: I know it is an important Bill. So use all the time available to debate important matters.

Tuan Lim Kit Siang: Yes. So for over a week the Press, especially the Chinese Press were full with pages after pages of denunciations of the leadership of the M.C.A. President . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: No, I told you not to touch about this party problem in the debate on this Bill.

Tuan Lim Kit Siang: No, I am not going into the party problem but to illustrate why the Press did not carry opposition, in order to rebut whatever arguments and, as a matter of fact it was brought up in the State Assembly, that no persons opposed, the Press are all very happy, they all carried support . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: What happened in the State Assembly is no concern of this House here.

Tuan Lim Kit Siang: Yes, I agree, Tuan Yang di-Pertua, but I think the opinion outside is also important in order for us who are forming opinion to reflect on the opinion outside.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Well, the Honourable Member has every right to form his own opinion and convey it to the House here but not to bring other people's opinion here.

Tuan Lim Kit Siang: So I hope that this will be able to rebut whatever argument that may be presented, that the people as a whole are happy as reflected by the lack of contrary views in the Press because, as we know, the Press in Malaysia has been cowed and intimidated and has become sheer propaganda extensions of the Alliance Government against their better will and better judgement.

There, in such a climate where the Press dare not publish the dissent and contrary views of the public to Alliance positions which have especially been attached to them the label of "national interest", it is all the more necessary that a referendum should be held to ascertain the genuine wishes of the people and get a mandate from them on the question of making Kuala Lumpur a Federal Territory. And to sum up on this Part I in the Constitution (Amendment), therefore, my party proposes, firstly, the holding of a referendum and, secondly, that the Federal Territory should be run and administered by an elective Federal Capital Council which will be more responsive to the needs and wishes of the people. Otherwise, my colleagues and I would not be able to give support to this Bill.

I come now to Part II and Part III of the Constitution (Amendment) (No. 2) Bill affecting the number of House of Representatives Members and proposed changes to the basis for delineating electoral constituencies.

One of the cardinal principles of representative democracy is that one man is entitled to one vote, and not more. But in Malaysia, our parliamentary democracy ala-Malaysia enables one man to have one vote which is equal to six other men's votes.

Thus, during the 1969 General Elections, the parliamentary constituency of Johore Tenggara had an electorate of 13,821, while the Bungsar parliamentary constituency had an electorate six times as large, viz. 81,086. This means that one vote in Johore Tenggara is equal to six votes in Bungsar, and that the Bungsar electorate are under-represented politically and deprived of having another five Members of Parliament to represent them in this House. The Alliance talks a lot about imbalances in the country, but this political imbalance in conveniently forgotten or ignored.

That a system which gives to one person the voting power equal to six others is undemocratic is recognised and conceded by the Alliance Government. Unfortunately, with every passing year, they tend to forget what they have stood for in the past, and for their own party interest, begin to adopt more and more illiberal and undemocratic attitudes.

Thus, in the 1957 Constitution, it was provided that in drawing up constituencies, there shall not be then a difference by more than 15 percent in the number of electors of any constituency to the electoral quota. The "electoral quota" was defined as the number obtained by dividing the number of electors in the Federation by the total number of constituencies. This 15% difference was not satisfactory to the Alliance Party, and in 1962, the Constitution was amended. It is interesting to note that when introducing the 1962 Constitution (Amendment) Bill, 1962, to redelineate electoral boundaries and approve a new basis for redelineation, the Honourable the Prime Minister—who was then the Honourable Deputy Prime Minister—sought to argue that the one-man-one-vote principle was being scrupulously observed. He said, and I quote from the Hansard of 1962:

"These are known and accepted principles and were taken into account when delimiting the present constituencies. There is therefore no new principle which has been brought in. One of these principles is the weightage of rural constituencies for area. Basically, the number of electors in each constituency ought to be approximately equal except that, having regard to the greater difficulty of reaching electors in the country districts and other disadvantages affecting rural constituencies,

weightage for area may be given to rural constituencies to the extent that in certain instances rural constituencies may contain as little as half the number of electors in an urban constituency."

Thus, from the difference of 15% of the voters for one constituency to the national average, we have changes to the Constitution to enable difference of 100% in the electorate between an urban and a rural seat. But in practice, as pointed out earlier in a comparison between Bungsar and Johore Tenggara seats, the differences had been 300 to 600 percent difference. It will not be wrong to say that there are many M.P.s in this House who will not be here if the Constitution had been faithfully followed as regards the weightage between urban and rural areas.

One of the most far-reaching amendments in the Constitution (Amendment) (No. 2) Bill 1973 is the proposed change to Paragraph (c) of Section 2 of the Thirteenth Schedule of the Constitution which is in Clause 15 of the Bill. With your permission, Tuan Yang di-Pertua, I would like to read just paragraph (c) of Section 2 of the Thirteenth Schedule. Part I, Thirteenth Schedule, Section (2), paragraph (c):

"the number of electors within each constituency ought to be approximately equal throughout the unit of review except that, having regard to the greater difficulty of reaching electors in the country districts and the other disadvantages facing the rural constituencies, a measure of weightage for area ought to be given to such constituencies, to the extent that in some cases a rural constituency may contain as little as one-half of the electors of any urban constituency."

It is now proposed to delete the words "to the extent that in some cases a rural constituency may contain as little as one-half of the electors of any urban constituency." As at present, when there is a review of the constituencies, the parliamentary and state seats must be adjusted to conform with the requirements of the Thirteenth Schedule and paragraph (c) of Section 2 permits a rural seat to have an electorate 50% of an urban seat, but not lesser. With the present amendment, the check against too great a disparity between urban and rural seats will be removed, and constitutionally, the Election

Commission can draw up boundaries where ten rural seats are equal to one urban seat, heavily over-representing rural electorate against urban electorate in the various legislatures.

I want here to seek a clarification from the Honourable Prime Minister whether it is the intention of Government to perpetuate the present enormous disparity in the weightage given to rural areas, completely without constitutional sanction, whereby one rural voter is equal to six urban voters. The D.A.P. is opposed to this Constitution Amendment for the perpetuation of the enormous disparity in the weightage between urban and rural electorate is not only undemocratic, but a serious imbalance in the country which retards national unity and solidarity.

Another major amendment is to reconstitute the membership of the House of Representatives on the basis of allocation of the States in West Malaysia, and the increase from 104 parliamentary seats in West Malaysia to 114 parliamentary seats.

It is proposed to allocate the following number of seats for each of the West Malaysian States in the following manner:

Perak	21
Johore	16
Kedah	13
Kelantan	12
Selangor	11
Penang	9
Pahang	8
Trengganu	7
Negri Sembilan	6
Federal Territory	5
Malacca	4
Perlis	2

I would like to know on what basis the allocation of seats for each State is decided upon. In the case of the Federal Territory, from my calculations the electorate for the Federal Territory will not be less than those in the State of Selangor, but there are 11 Parliamentary seats allocated for Selangor and 5 for the Federal Territory. Though it is provided under the Constitution (Amendment) (No. 2) Bill that "For the purposes of this Part, in any review of the constituencies for the purpose of election to the House of

Representatives, the Federal Territory shall be regarded as a State." This is in Clause 15 (2) of the Constitution (Amendment) (No. 2) Bill.

In accordance with the principle laid down in Schedule 13, Section 2 (c) that "the number of electorate within each constituency ought to be approximately equal throughout the unit of review", I submit that the Federal Territory should of right have 10 parliamentary seats.

In view of the increased electorate in Penang, Perak and Malacca, there should also be further increases in the parliamentary representation to the extent of Penang 11 (increase by three, rather than one), Perak 23 (increase by three, rather than one) and Malacca 5 (increase of one rather than without any change as at present) bringing a total of parliamentary constituency increase to 20. This will be a fairer readjustment as it will bring the average electorate per seat per State to between 20,000 to 30,000 voters, and not as under the present proposals where the average electorate per seat per State ranges from 20,000 in Pahang to over 45,000 in the Federal Territory. This disparity in the weightage will not remain at that ratio, for when the seats are delineated in each State, there will be seats which will have electorates well below 20,000 while there will be seats in the towns where the electorates will be well above 45,000, perpetuating the 1:5 or 1:6 ratio in the urban-rural weightage.

The Government is seeking a major change in entrenching the number of parliamentary seats for each State in the Constitution. At present, the changes in the number of constituencies for each State can be effected by a simple majority in the Dewan Rakyat. We are not in favour of spelling out in the Constitution the number of parliamentary seats each State should have as it works for greater rigidity and inflexibility in constituency alterations to meet changing populations and electorates. This is probably the purpose in introducing this Constitution Amendment, to ensure that the rural weightage and the under representatives of the urban electorate is difficult to correct. These undemocratic features therefore cannot be supported, unless there is a built-in clause and mechanism in the Constitution whereby unfair rural-urban weightage can be righted without the need

for a Constitutional amendment, requiring two-thirds majority vote.

I would like to take this opportunity to ask the Honourable Prime Minister or his Deputy whether the next General Elections will be based on the proposed new delineations and how long the Election Commission will need to complete a review of the division of the West Malaysian States into constituencies and recommend changes in accordance with this Amendment? The present boundaries of parliamentary constituencies were drawn up on the basis of the 1947 census, and it is indeed long overdue for new delineations of electoral constituencies to keep abreast with changes of the last two decades. It can thus be seen that the Constitutional Amendments before the House, whether on the question of Federal Territory or increased parliamentary seats or new basis for delineation of electoral boundaries, contain many undesirable features, and I urge all Honourable Members to speak their minds freely. I do not expect, of course, the new converts of the National Front to do anything but praise the Government for their wisdom and far-sightedness and obediently vote for the Constitution (Amendment) Bill, even if it means eating their past speeches. In this connection, it is worth noting that in the 1962 Constitution (Amendment) Bill debate, an Honourable Member of Parliament stood up in this House and asked:

"What democracy are you talking about when so blatantly and so clearly you are giving yourself power to use, perhaps in a crude way, to give double vote to rural folks as against the urban population . . . . Surely, there could be no greater violation of democracy as we know it, or as it should be known, in this country."

The speaker was none other than the former Member of Parliament for Ipoh, the late D. R. Seenivasagam. Eleven years later, today, we find his party and his own successor to his seat, giving, of course, unthinking support to the very measure he had denounced. But I think it would be of interest to find out whether . . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: He is not here to reply to you.

Tuan Lim Kit Siang: The late D. R. Seenivasagam.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: The late Member—sorry, I did not hear you well.

Tuan Lim Kit Siang: But I think it would be of interest to find out whether the so-called M.C.A. new blood will be able to take a stand and criticise the Bill because I hear they are going round to say they must have a new M.C.A. leadership whereby they dare to stand up in Parliament and speak their minds and not cringe in Parliament and in the Cabinet like all the old guards.

Tuan Goh Hock Guan (Bungsar): Tuan Yang di-Pertua, saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya minta Ahli Yang Berhormat bercakap campurkan dalam bahasa Malaysia dan juga bahasa Inggeris, saya boleh izinkan. Kalau bahasa Inggeris sahaja, saya tak benarkan.

Tuan Goh Hock Guan: Tuan Yang di-Pertua, hari ini kita bahaskan perkara ini dan boleh dikatakan perkara ini bukanlah tiap-tiap hari timbul dalam satu masa yang bersejarah sekali sahaja.

(Dengan izin) Sir, this question of acquiring a big chunk of State territory for the purpose of establishing a Federal Territory or a Federal Capital is not a matter which occurs every day in the life of Parliament or the life-time of many Members of Parliament in this House. It occurs only once in the life-time of a nation and the surprising feature, Sir, of this whole Bill is that such a momentous and historical event should have been rushed through in the manner in which it has been done.

Sir, I for one would be very much in favour of the establishment of a Federal Territory in order to provide the seat of Government for the Central Government which administers all the different States in the Federation of Malaysia. I think, Sir, that is a good thing, if we want to uphold the unity, the loyalty of all the diverse States which make up our Federation.

Here, Sir, I think it would have been useful if we had taken a little bit more care, a little bit more thought in studying how other countries with similar Federal systems of government—how they have gone about to establish their Federal Capital Territory.

Sir, I refer to Australia, for instance. Australia decided to set up a Federal Capital Territory separate and different from the existing cities in Melbourne and in Sydney and it was a subject of great protracted discussion until Canberra was selected. The same, Sir, with Brasilia. The Government there carved out a new Federal capital city out in the wilds of Brazil and the same, Sir, with Washington. The question I want to ask, Sir, is this: whether the Federal Government has considered the different options and alternatives open to it before proceeding automatically as it were to take over Kuala Lumpur as the Federal Capital of Malaysia? Is it as a matter of convenience that this was done? Was it a matter of political expediency to wipe out the 8 State seats in the Federal Capital which have traditionally fallen into the hands of the Opposition?

I am speaking as an Independent, Sir. That is how some of these reasons would appear even to an Independent and to a lot of the members of the public, though this may not be the reason why the Government has decided to acquire Kuala Lumpur. Then, Sir, what are the other reasons for doing so?

Is it because of town planning reasons for the development of the Federal Capital so that it can have more development, as the Honourable Prime Minister has stated? If that was so, that the reason was to create more development for Kuala Lumpur, then is Government saying that there has been insufficient development under the existing set-up, that the Selangor State Government is not doing a good job, that the Mayor of Kuala Lumpur administering under Federal control is not doing a good job? Both these bodies are bodies belonging to the Government. Is that an admission of failure? So what therefore is the genuine, real reason for the acquisition of 94 square miles of State territory in order to set up a Federal Territory?

If it was necessary for the Federal Government to say that the Federal Government must have certain lands, certain properties entirely within its own jurisdiction, just in case the State should fall into the hands of a hostile Opposition, then why not acquire all the land around Parliament House, Jalan Duta, Istana Negara side, areas around the house belonging to the Prime Minister and

so on, this piece of land within the Lake Gardens area, and designate these as Federal Territory and the rest of Kuala Lumpur remain as it is, or better still, given to the people of Kuala Lumpur with an elected City Council to run the City of Kuala Lumpur. Have all these alternatives been considered before this present measure was embarked upon? I hope we will get a satisfactory reply on that one.

Then, Sir, the question of 94 square miles. How was the 94 square miles arrived at? Why wasn't it 90 square miles, or 80 square miles or 60 square miles or 120 square miles? What are the reasons behind the delineation of that boundary? How can Government justify the 94 square miles? No reason has been given for that. I think the Government owes this House and the people a reason and explanation as to how these 94 square miles could be justified. Now, I am in favour of the establishment of a Federal Capital City because of the past difficulties which existed in the implementation of certain urban schemes arising from the disparate and multiplicity of Government Departments which look after the affairs of Kuala Lumpur. I have referred to this before where problems relating to the acquisition of land to set up a market, say, for the people of Jalan Kenanga in my constituency of Bungsar could not be done because the land was owned by the State Government and the State was reluctant to give that land to the Lord Mayor. So if after this acquisition of State land, this particular type of difficulty could be overcome with more energy and vigour, then perhaps after all is said and done, it might be worthwhile for a big chunk of Selangor to be taken over even in this summary manner by the Federal Government. To establish and to win public confidence that this is not a diabolical exercise in political gerrymandering, I would suggest that the Government itself, the Federal Government, must, within a very short space of time, demonstrate to the people of Kuala Lumpur and the people of Malaysia that having made Kuala Lumpur its Federal Capital City, it can really develop it into a real showpiece of Malaysia, the type of Federal Capital City which we, with all the available talents that we have got in this country, can develop it into as great a metropolis as any other Federal capital city in the world, comparable with the best. But if Government cannot do

it and the same lackadaisical manner continues, the same delay, the same traffic problems, congestion problems, difficulties in getting development projects approved, if all these problems continue with no improvement, then I say the exercise has been a futile one, except perhaps politically-speaking.

Now, Sir, on the question of delineating the electoral boundaries. Sir, we are given a map on the wall here which shows the new . . . .

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Where?

Tuan Goh Hock Guan: I am afraid, Sir, not even inside this wall.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Not here.

Tuan Goh Hock Guan: Yes, it is outside the Chamber and it is a pity. We would have thought that each one of us here would have been given a copy of this all-important map long before this debate took place. Why wasn't that done? We would have liked to see how Kuala Lumpur was going to be carved out, how our constituencies are going to be affected? Now the Honourable Prime Minister mentioned about the seats of Batu and that the Honourable Member of Batu ought to be very happy that he will be continuing to draw his salary for representing Batu. Well, Sir, I would have been much happier if I had been shown the exact manner in which the seat of Bungsar or, for that matter, Batu or Bukit Bintang is going to be re-delineated. I think that is a right, Sir, which the Central Government owes not only to us who are Members of Parliament from the Federal Territory but a right which Government owes to all the people of Kuala Lumpur and for that matter, a responsibility which the Government owes to every Member of Parliament from every State of Malaysia and every citizen of Malaysia. They have got a right to know how the new boundary is going to be done. But there is no such map. You might note there is no such map. All that we have got is a map that shows the new Federal Territory boundary, but this Bill mentions about 5 Parliamentary seats in the Federal capital city. But where are the boundaries for these 5 seats?

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Read Clause 16.

Tuan Goh Hock Guan: Clause 16. "Notwithstanding anything contained in Clause (2) of Article 113 of the Constitution the Election Commission shall as soon as may be after the passing of this Act undertake the review of the division of the States of Malaya into constituencies and recommend such changes as they may think necessary in order to comply with the provisions of this Act."

Well, Sir, that answers the question.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Thank you. (*Ketawa*)

Tuan Goh Hock Guan: If it was necessary for Government to put in this proviso for this all-important exercise to delineate these major constituencies in Kuala Lumpur at a later date, the question which I want to ask is this: Why could not the Government wait to have this Bill passed until the Election Commission and everybody else had done the work and the people of Kuala Lumpur and of the States of Malaysia have been consulted on these all important changes to our Federal territory? Why is Government rushing through this Bill? That is the one million dollar question. So I hope we will be able to get the one million dollar answer from the Federal Government, Sir.

Now, Sir, I for one am happy to see that Kuala Lumpur is going to get a few additional seats, in view of the rapid growth in population and the rapid growth of electors not only within my area of Bungsar but throughout the whole of Kuala Lumpur. I think that is a long overdue exercise. In addition to that, the State of Selangor also is going to obtain another 5 additional seats for the State Assembly of Selangor.

We from Kuala Lumpur welcome all this, but again, Sir, we would have been much happier if the exact boundaries of all these new Federal/State seats had been shown simultaneously with the introduction of this Bill. Now, Sir, this question of having new boundaries for our Parliamentary and State seats arose not only yesterday. It was something that was brought up, if I remember correctly, years ago, as far back as 2-3 years ago. The job was already done and again, it is a mystery why an exact map showing the proposed boundaries has never been tabled

either in the State Assembly or Parliament and even today it is still a matter of mystery how the new boundaries are going to be done. So I hope that when the Honourable Minister gives his reply, he would let us know precisely where, how and when the new Parliamentary and State boundaries would be done and also to reassure this House and this country, that having taken over the Federal Capital City, the Federal Government would be able to do a much better job in every sense of the word; to develop it in every sense of the word; to provide more employment; to solve the hawker problem; the squatter problem and the traffic problem than it has hitherto done for Kuala Lumpur.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang di-Pertua, saya adalah menyokong dengan sepenuh-penuhnya Rang Undang-undang (Pindaan) Perlembagaan (No. 2).

Pihak Pembangkang tadi telah menyatakan iaitu bagaimana Kuala Lumpur telah diberi kepada pihak Persekutuan dan bagaimana cara-cara memberinya. Saya fikir pihak Pembangkang hendaklah membaca tawarikh negeri ini. Orang-orang Melayu kita telah membaca tawarikh semasa kecil-kecil dahulu; di dalam satu-satu Negeri di Semenanjung Tanah Melayu ini bahawa tanahnya dipunyai oleh Raja. Dengan sebab itu jikalau Raja itu bersetuju memberi tanahnya kepada siapapun adalah terpulang kepadanya. Dengan sebab itu, Kuala Lumpur dipunyai oleh Sultan Selangor—Ruler in Council, maka Duli Yang Maha Mulia Sultan Selangor telah berkenan memberi Kuala Lumpur seluas 94 batu persegi kepada Kerajaan Pusat. Dengan sebab itu tidaklah dapat ditanya apa sebabnya 94 batu persegi sahaja diberi atau 120 batu diberi, sebab Sultan Selangor telah berkenan memberi sebanyak 94 batu persegi sahaja. Pihak-pihak Pembangkang telah bertanya tadi apa sebabnya Petaling Jaya tidak dimasukkan dalam kawasan Kuala Lumpur. Ini juga kalau Sultan Selangor memberi Petaling Jaya, Petaling Jaya akan dimasukkan dalam Ibukota Kuala Lumpur, tetapi Sultan Selangor tidak membenarkan Petaling Jaya. Jika Petaling Jaya dimasukkan, maka tidak ada pekan lagi melainkan barangkali Kelang, itu sahaja yang tinggal kepada negeri Selangor. Saya harap pihak Pembangkang mestilah membaca tawarikh negeri ini terutama sekali tawarikh Raja-raja

Melayu dahulu, membaca tawarikh negeri-negeri Melayu dahulu, baik orang Melayu, Cina ataupun orang India. Jadi tidak payah kita berbincang pajang-panjang apa sebabnya Kuala Lumpur telah diberi, dan jika rakyat hendak memberi Kuala Lumpur walau berapa banyak sekalipun kepada Kerajaan Pusat tidak dapat diberi jika Raja tidak bersetuju. Maka dengan sebab itu, dalam mesyuarat kita yang lalu kita telah berterima kasih kepada Duli Yang Maha Mulia Sultan Selangor kerana memberi satu kawasan untuk dijadikan kawasan Persekutuan.

Selain daripada itu, pihak Pembangkang telah menyatakan tadi iaitu Kerajaan takut—*afraid of open confrontation from the people*. Jikalau diadakan undi mengatakan hendak masukkan Kuala Lumpur di dalam Federal territory hendaklah ditanya orang ramai. Tetapi ini telah ditanya semasa mesyuarat yang lalu, Wakil Rakyat semua yang ada di sini bersetuju dan telah didapati undi lebih 2/3 Wakil-wakil Rakyat di Parlimen menyatakan persetujuannya bahawa Kuala Lumpur dimasukkan dalam Persekutuan.

Selain daripada itu, pihak Pembangkang juga mengatakan iaitu tidak ada demokrasi berjalan di negeri kita ini. Saya fikir demokrasi telah berjalan sebeb-bebasnya di negeri kita ini, kalau dibandingkan dengan demokrasi-demokrasi di negeri-negeri komunis, baikpun di Negeri Cina atau Russia. Saya fikir negeri kita ini demokrasi berjalan dengan seluas-luasnya. Tetapi kalau demokrasi ini terlampau-lampau sangat, maka saya percaya demokrasi yang berjalan begini tidak ada batasnya, maka pihak Pembangkang akan membuat segala-segala perkara yang tidak baik sebagaimana berlakunya Peristiwa 13 Mei dahulu.

Berkenaan dengan kedudukan Kuala Lumpur pada masa akan datang, saya fikir oleh kerana Kuala Lumpur diperintah oleh Kerajaan Pusat, saya percaya dengan sebenar-benarnya bahawa Kerajaan Pusat akan mengelolakan Kuala Lumpur ini lebih baik lagi daripada yang telah lalu.

Selain daripada itu, saya tidak hendak bercakap panjang berkenaan dengan Kuala Lumpur, oleh kerana saya ingat rakyat jelata adalah faham sangat iaitu kita bukannya hendak menjalankan demokrasi kita sebagaimana Australia menjalankan demokrasi-nya ataupun Amerika menjalankan

demokrasi-nya. Amerika menjalankan demokrasi-nya, sudah habis Red Indians di Amerika, baharulah Amerika menjalankan demokrasi-nya. Begitu juga bagaimana Abos di Australia, bila sudah habis, baharulah Australia hendak menjalankan demokrasi-nya. Jadi demokrasi itu tidaklah tepat di negeri kita ini dan sebelum orang Melayu pula habis, maka dengan sebab itu demokrasi mestilah berjalan secara demokrasi di negeri ini.

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara):

Tuan Yang di-Pertua, saya bangun mengambil bahagian di dalam perbahasan mengenai Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2), 1973 untuk membuat peruntukan-peruntukan bagi menubuhkan wilayah Persekutuan, dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Yang di-Pertua, during the introduction of the Constitution (Amendment) Bill, 1973 at the last meeting of this House, the Prime Minister had said that the primary objective of the establishment of the Federal Territory is to remove all the unnecessary administrative duplication between the Federal and the State Governments which exists in the present situation in the Federal Capital, the Bandaraya of Kuala Lumpur. Surely, if this is the sole reason for the introduction of this Bill, then the Government shall be guilty of bringing in this Bill 16 years too late! Rightly, the Government should have thought of this in 1957 when the Federal Capital of Kuala Lumpur was established with the written provisions in the Constitution.

After all these long sixteen years, the Government now tell us that they have suddenly come to realise that they should immediately remedy this administrative wrong which they have created in the Federal Capital. Is this so simple a reason as the Government want us to believe? Or is it not there an ulterior motive behind this camouflage, that the Government is doing this exercise for their own advantage and self-interest in preparing for the coming general election both for themselves and for the Alliance Selangor State Government? It may be understandable and excusable for any government to look after their own interest. But it is unacceptable for the government to advance their self-interest at the expense of the people by denying their basic political

right to elect their representatives at the State level. That is why there was no reply from the Selangor State Government to the question as to why the people residing in the proposed Federal Territory are denied the right to elect their representatives to the State Assembly when the consequential Bill was debated in the State Legislative Assembly of Selangor, in which I am still a Member.

We may recall that a similar exercise of this nature has also been brought up by the Honourable Prime Minister, Mr Tanaka, in Japan to redraw the electoral boundaries of Japan so as to ensure the ruling party of Japan to be returned with at least 80% of the seats in Parliament. The Opposition Members of Japan stood up against this plot vigorously and the Tanaka Government had to give way and to withdraw the proposed amendment *in toto*. We in the D.A.P. call upon all Malaysians and all Members of the Opposition in this House to oppose and to expose the selfish motive in introducing this Bill.

It is regrettable that the Government has intentionally conducted the debate on this Bill in a most stealthy manner and indecent haste, both inside and outside this Parliament. In an important issue of this nature when the basic right of voting for the people of Kuala Lumpur is being indiscriminately harassed, the Government must open the issue for public discussion, so that the Government can hear the voice of the people related to the matter concerned. The voice of the people shall be best collected through a referendum and, for practical purposes, this referendum could be conducted either throughout the State of Selangor or in the proposed Federal Territory. If the Government is so confident of their administrative performance and record, especially in the administration of the Bandaraya under the Honourable Minister of Technology, Research and Local Government, they should not be afraid to face the people. Tuan Yang di-Pertua, otherwise the Government may be seen as evading the verdict and denying the right of democracy to the people of Kuala Lumpur whom they know and they have no confidence of their popularity. It is obvious the Alliance Government through the administration of their Bandaraya have failed miserably in the governing of the

Federal Capital in the last sixteen years, namely:

- (1) Failure in public housing which they are unable to rehouse and resettle the people living in the slum and squatter areas. (According to our figure of a recent survey conducted in 1970, there are as much as 40% of the Kuala Lumpur population in this category). So far there is no systematic declared programme from the Government to tackle this acute problem.
- (2) Failure to provide the necessary health, recreational and cultural centres in the city, such as clinics, well-maintained parks, sports fields and auditorium and libraries for the ordinary people to enjoy.
- (3) Failure to provide a net-work of efficient and convenient mass transportation system in and out of the city. (The recent event of demolishing and relocating the Jalan Melaka and Jalan Pudu Bus Stations only shows a complete lack of co-ordination and planning of the authority in handling a problem of this nature).
- (4) Failure to renew the down-town of Kuala Lumpur to resolve the traffic and human congestion problems there which will eventually destroy the city like heart failure to a human body.
- (5) Failure to provide the proper facilities for the hawkers and the petty traders as a solution to unemployment in the city.
- (6) Above all, the Government has failed to produce a comprehensive far-sighted practical Master Plan for the Bandaraya of Kuala Lumpur. This is the first thing the Government must do should they claim to begin the work of restructuring the society of the capital city.

We understand that the City Planning Department of the Bandaraya of Kuala Lumpur has been running without a Chief Planning Officer for almost a year by now, and I would like to take this opportunity to ask the Honourable Minister concerned how would he expect to serve the development and the growth of the City of Kuala Lumpur and the interest of its population, both the developers in the private sector and the ordinary citizens, in the absence of a comprehensive Master Plan together with the

absence of his Chief Executive Officer. Thus, we see clearly that these shortcomings and failures as I have singled out above are absolutely in the hands of the Dewan Bandaraya and the Minister of Technology, Research and Local Government concerned. They should not shift the blame and look for a lame excuse by saying that in the past they did not have the absolute power in their hands; hence the bog-down in the administration. Because, for that matter, would it be also true that most of the Federal administrations are also intertwined with the administration of the State Government? If so, I hope the Yang Amat Berhormat Prime Minister would enlighten us on this.

Tuan Yang di-Pertua, I further submit that in the proposed Federal Territory as defined in the *Gazette* Plan 383, 9 seats out of 28 seats of the Selangor State Assembly will be removed. The 1,000,000 Malaysians now residing in the proposed Federal Territory will lose their voting right at the State level.

In the 1969 General Elections, 8 out of the relevant 9 seats were held by the Opposition, especially by the D.A.P. Therefore, it is not difficult to construe that the ulterior political motive of this Bill is to remove the Opposition parties from the State Assembly in the next General Elections to come on behalf of the Alliance State Government in exchange for the Selangor Government relinquishing her sovereignty over the proposed Federal Territory which she refused to give up after all these years since Merdeka. Is it not a deal of political bargain in which voting right and democracy are being sold for a price?

Tuan Yang di-Pertua, we may also recall that the Prime Minister quoted examples of Federal Territories like Washington of the United States of America and Canberra of the Commonwealth of Australia when he introduced this Bill.

Tuan Yang di-Pertua, the Yang Amat Berhormat Prime Minister however has failed to understand that Washington was chosen as a Federal Territory because of it being a relatively smaller city compared with the metropolitans like New York, San Francisco, Chicago, etc. and that Canberra was a new city specifically and deliberately planned and built as a Federal Territory in

lieu of other choices like Melbourne, Sydney and Adelaide. The primary consideration and criterion of a Federal Territory is to site the Central Government on a non-commercial and non-industrial city with a less complex social problem attaching to it, so that the Federal Administration machinery would not be disturbed in the long run. Here we have chosen the biggest and busiest industrial and commercial city of our country as the Federal Territory. Would it not go against the international trend of endeavour of this nature? With the above factors, would it not be a better choice for the Federal Territory to be sited in Shah Alam, which is basically a new town and free from all the attached problems. Nonetheless, should the Government insist on the proposed Federal Territory, I would like to quote an example of the other countries which have their capitals in the historical bigger cities in their countries like London, Tokyo, Paris and Rome. All these capitals have the elected councils by the local people to run the local daily affairs so that the central governments which are seated in these capitals could concentrate only on the affairs of the central administration.

It is worthwhile to note that the City Council of Tokyo is run by the Opposition party as opposed to the Central Government and Tokyo is not only known internationally as the biggest city in the world but also for its achievement in its social order, amenities and welfare establishment.

Therefore, would the Yang Amat Berhormat Prime Minister let us know whether he would allow the people of the proposed Federal Territory to be given the right to vote for their representatives to conduct their own affairs or to deny them their basic democratic right?

Dr Chen Man Hin (Seremban Timur): Tuan Yang di-Pertua, saya suka mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) (No. 2), 1973, dan di sini saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) This House is asked to approve and pass a Bill which would make it lawful for the Central Government to acquire 94 square miles of Kuala Lumpur city and the suburbs and declare these as Federal Territory. The House is in effect asked to give its stamp of approval to a deal

which has been clinched more or less between the Federal Government and the State Government of Selangor.

The wonder about this exercise is that the whole scheme has been managed so surreptitiously without giving a chance for the people of Kuala Lumpur to ventilate their views or opinions. Surely a matter of such importance deserves publicity and widespread discussion and the people of Kuala Lumpur be allowed to give all aspects of their views and opinions on the matter.

It is not merely the matter of a deal where 94 square miles of the country's best and most prime land are changing hands from one master to another.

It is not because the deal has been struck between one small Alliance master and one big Alliance Federal master that the matter is of small consequence.

It is because there are close to a million or more people living within these 94 square miles. People who are citizens. People who are simple, ordinary but who pay the rates and taxes. People who work by day and people who work by night to make Kuala Lumpur a thriving booming city. People with the right to vote and to have a say in affairs which concern them most. People who should be informed sufficiently and asked as to whether they prefer to be under Federal or under State jurisdiction.

It is a big mistake to regard the matter merely as a land swap of 94 square miles of prime land for \$500 million to develop Shah Alam. This is not an ordinary business transaction where chattels are merely bought or sold. The people of Kuala Lumpur cannot be regarded as slaves in the transaction. But are they not regarded as slaves no different from what happened centuries ago in the slave markets that existed then, when their views are not sought as to whether Kuala Lumpur should be declared a Federal Territory.

They want to know what exactly would happen and how their lives would be affected by these changes. Would there be a better Government for them? Would they have more

say in the day to day running of affairs? Would there be better housing programmes? Would they enjoy better roads and communications, instead of the enormous daily occurrence of traffic jams? Would there be less pollution? Would there be more job opportunities for their children and the youths? Would they have to pay more or less in terms of assessment, rates and other taxes? In short, what are the benefits or what are the disadvantages for them with the change of status from State ownership to Federal ownership?

It is a cardinal rule for any Government to remember that whatever changes are to be made must be for the interest of the people. In fact, the paucity or scarcity of information to the public and the surreptitious moves coupled with the bulldozing of the Bill in Parliament makes the whole exercise suspect. That the motivation behind the whole project is not the interest of the people but the political interest of the Alliance party in power is quite clear.

Tuan Speaker, by and large, urbanised societies in Malaysia tend to vote for the Opposition. A sophisticated electorate knows the difference between progressive Opposition policies as contrasted with the conservative and regressive policies of the Alliance. This is illustrated by Opposition victories in all parliamentary seats in the Kuala Lumpur area and also in all but one State seat in the same area. All the Opposition has to do in the next general elections would be to win seven to eight seats more in the rural areas and it would control the State in Selangor. This Bill intends to change all that and is meant to foil the probability of an Opposition victory, by wiping out all State seats within the Federal Territory—seats which are traditionally Opposition inclined.

This is the latest example of a long series of moves by the Alliance to keep the Opposition at bay and deprive them of the opportunity to hold the rein of power. The suspension of local Government, town and Municipal elections is a clear illustration and the suspension is still in force despite the recommendations of the Athi Nahappan Commission to hold elections at grassroot level.

The habit of obstructing the progress of democracy by suspension of local government elections and one Constitution Amendment after another is a dangerous opiate to rely on—a drug habit. The will of the people, their desire for the true democracy and for a change cannot be thwarted by such undemocratic and Machiavellian tactics. To quote the words of the Deputy Prime Minister from a recent speech he made somewhere, “Everybody must treat ourselves as Malaysians and they also must be prepared to sharing of political power and the sharing of economic power.”

There is an attempt to cloud the deprivation of nine State seats from Federal Territory by giving Federal Territory five seats in Parliament. This is but a sugar-coated pill. There is no added advantage. At present five parliamentary seats cover the Kuala Lumpur area already. The passage of this Bill means that there will be no more State representation, but that the five parliamentarians for the Federal Territory are expected to look after the interest of Kuala Lumpur people where before there were 14 elected people's representatives.

Tuan Speaker, this is an area where there are a million or more people staying and the representation of five parliamentarians is grossly inadequate. In a highly urbanised society like Kuala Lumpur, where there are a hundred and one thousand problems concerning people, their livelihood, housing, hawking, squatting and others, five elected representatives will be grossly inadequate. In such a situation, there must be more people's representatives. The present City Council with no elected members will not do. There must be a fully elected body with powers not just to issue directives to the people but to listen to their complaints and approach their problems from a human angle. An urbanised society with high density population has problems which a cold, bureaucratic body will find hard to resolve. The people will want their own representatives to look after them.

The mere act of putting on the cloak of Federal Territory should not prevent Kuala Lumpur from having full-scale council elections with its own elected Mayor. After all, with the passage of this Bill, Kuala Lumpur will in fact become the 14th State in Malaysia and as a State it should have

State or Council representatives like any other State in the country.

In passing, Sir, I would like to say about voters. Year after year, the existing system of registration of voters has been found to be most unsatisfactory. Thousands of new and eligible voters have not been contacted nor were they aware of the registration exercise carried out within a short period of one month only. Many existing voters, including educated and professional persons have found to their dismay that their names have been deleted from the electoral list, because they happen to be away at the office when the registration officers called at their homes.

This is a most unsatisfactory state of affairs and the suspicion is that the practice is deliberately perpetuated to delete non-Alliance supporters from the electoral list.

A new system must, therefore, be devised. And the procedure of an all-year-round registration for the convenience of the people must be seriously considered and implemented. The Government is urged to take action as early as possible.

Tuan Speaker, in conclusion, I would like to call upon the Government for a referendum on this very important matter of Federal Territory.

Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di-Pertua, saya akan menjawab dalam Bahasa Kebangsaan dan mohon izin menjawab dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) I think all the Opposition Members are really caught in a political dilemma. Judging from the paucity of reasoning that they have given in opposing this Bill, I think they are really bankrupt in their ideas as Opposition Members. First, let us consider the argument that the Government always likes to make amendments to the Constitution whenever it suits us. But events have proved that every time we amend the Constitution, it is always for the national good.

The Honourable Members in the Opposition themselves will testify that they would not be here if we had not made amendments to restore Parliament to this country. I think that

is a very good example of how we try to amend the Constitution for the good of the nation.

Katanya kita terburu-buru hendak meluluskan Rang Undang-undang ini dalam Parlimen, tetapi dalam dakwaannya sendiri katanya dia sebagai Wakil Rakyat; ada yang menjadi Wakil Rakyat dalam Dewan Undangan Negeri dan ada yang menjadi Wakil Rakyat dalam Parlimen ini. Saya fikir, setinggi-tinggi publicity yang boleh diberinya ialah di dalam Dewan Undangan Negeri dan dalam Parlimen di mana Wakil-wakil Rakyat dapat menyuarakan pendapat mereka terhadap Undang-undang yang sedang kita bahaskan sekarang ini, dan ini tidaklah boleh dikatakan yang kita ini adalah terburu-buru, kerana dalam suratkhbar pun ada mengistiharkan terhadap Undang-undang ini. Dan ini adalah kali yang kedua bagi kita bermesyuarat dalam Parlimen ini bagi membahaskan Undang-undang yang dicadangkan ini.

Dahulu pada prinsipnya telah diterima oleh mereka pada masa itu dengan tidak dapat hendak membantah yang kita ini hendak mengadakan Ibu Negara, jadi sungguhpun dia tidak mengundi bersama-sama kita, tetapi dia tidak membangkang. Sekarang bila butir-butir, atau cara-cara kita mengadakan Ibu Negara dibahaskan, maka kedudukan mereka sebagai ahli politik, adalah tersinggang sedikit.

Misalnya Ahli Yang Berhormat dari Batu. Now, although the Honourable Member for Batu said that there are still Federal seats in the Federal Capital to this Parliament, he is not sure whether he can win a seat and he questioned whether the Election Commission may delineate in such a way that he may not get the majority. But we all must have confidence in the impartiality of the Election Commission. If, for example, the Election Commission should delineate the constituency of Batu in such a way that it is not favourable to the Member for Batu, it is too bad for him as a politician, but you cannot blame the Election Commission because it is an impartial body. Even in regard to the Election Commission's Report, the Report on the delineation of the constituencies will be tabled in this Parliament and Members will have every right to express their views and if the Member for Batu thinks that it is unfair for the Election Commission to delineate his constituency in such a way that he has not even

the slightest chance of winning, that is the time for him to argue in this House but let him not be deterred by fear in not supporting this Bill.

Now, when you talk about the people who are going to live in the Federal Territory will be disenfranchised, I think it is pure nonsense because they will be represented in this Parliament. How can they be disenfranchised when they will be voting for Members of Parliament? It is suggested that people in the Federal Territory should also be allowed to stand for the State Assembly. I think I have never heard such an illogical reasoning in my life. How can it be if you are not residing in the State of Selangor, you are residing in the Federal Territory and then you expect that you are to be elected to the State Assembly? I think that is the most illogical argument I have ever heard in my life.

Now the question about the Press. Well, the Member for Bandar Melaka, should he have any trouble in the DAP and he wants the story to be blacked-out I shall always be able to oblige him if he comes to me (*Ketawa*). I am not very partial in this matter and I am sure the Press will co-operate with me too.

Now, we come to the question of this weightage. All that the House is asked to do is not to limit the discretion of the Election Commission, as is provided under the present Constitution. We must remember that, as we always say, that we are a developing country and we cannot expect the principle of weightage applied in the developed countries to be applied in a developing country such as Malaysia. But we do not say in the Bill as to how it should be done. We say it should be left entirely to the discretion of the Election Commission who will make the recommendation to the Government and the Report will be submitted to this House and this House will be able to debate the Report of the Election Commission.

So, all in all, I can see no arguments against this Bill at all, if every Member in this House has the national interest at heart. What we are trying to do is to give our country a Federal Territory because in every country which adopts a Federal Constitution, there is always a Federal Capital and people should be proud of this Federal Capital, and I think every Member in this House should vote for

this Bill because what we are trying to do is just to establish a Federal Capital. As to how that Federal Capital is to be governed, that is a matter for us to decide, but we on the Government side feel that it should be governed by Parliament because every time matters concerning Kuala Lumpur is brought up in this House, it is always brought by a Member of Parliament. If it has nothing to do at all with Parliament, then the matter should be brought to the State Assembly or it should be brought to the notice of the Lord Mayor. But, no, the Honourable Members must bring it to this House. So they must welcome this amendment to make Kuala Lumpur the Federal Capital. For example, the Member for Dato Kramat—if he wants to bring the subject of Federal Capital to this Parliament in the future, he will not overrule himself because Members of the Government can answer his query. But at the moment of course he is not allowed to do so because it is also the State Capital. So, I would suggest to you, Sir, that the Honourable Member for Dato Kramat support this Bill because he has been all this while bringing matters about Kuala Lumpur to this House.

So, Sir, if I were you, I would call upon the Members of the House and let us vote for this Bill and let us get a unanimous support for it. Let the Opposition forget that they are Opposition Members and in the national unity support the Bill with unanimity. (*Tepuk*).

Tuan V. David (Dato Kramat): (*Dengan izin*) Sir, I wish to make certain observations on this Bill. Sir, Article 2 of the Constitution clearly says that Parliament has powers to amend or alter the boundaries of any State. The first part is to (a) admit other States to the Federation; and (b) alter the boundaries of any State.

Sir, in this case, the question of altering the boundaries does not arise and this in fact is including a certain part of Selangor, a certain district into the Federal Territory by amending the Constitution.

First of all, before considering the Act itself, the present proposed Amendments whether Parliament has the right to amend is another matter which I hope the Honourable Prime Minister will explain in view of the powers in Article 2 of the

Constitution. I am sure we are not altering the boundaries at all, neither are we admitting any new states. If the Federal Territory becomes another separate State, then I am sure we have the right to make the necessary amendments.

Sir, my colleague from Batu had already spelt out at length explaining why we in the Opposition do oppose this Amendment. Sir, a few days ago we opposed the Amendment in the State Assembly. We are of the belief that a big portion of Selangor is being taken away by the Federal Government; it could be under pressure on His Highness to give away or surrender the revenue earning part of Selangor. And we do not understand, Sir, why this should be done in such a haste when the matter could be discussed at length by members of the public. I am sure many people in Kuala Lumpur do not understand the implication of this new Act introduced in Parliament. We also think that there could be a referendum on this matter. The public could be given an opportunity to discuss and express their views either to support or reject the new proposal.

Sir, this is the practice which has been accepted in many countries. The pattern of democracy which we have accepted and which we find in other parts of the world, and the Opposition is driven to the conclusion or suspicion, I would say, that it is to eliminate a large number of State seats which are now in the hands of Opposition Members in Kuala Lumpur and also in the greater Kuala Lumpur. This could be one of the reasons why the Government is so desperately keen to get this Amendment through as early as possible.

Sir, we all know the Election Commission has wide powers, unquestionable powers in them to delineate the constituencies. There has been a lot of controversy in this House even on the question of registration of voters. I am sure the Election Commission itself cannot be all that impartial from what we have seen in the past in the exercise conducted in the registration of voters. Bearing in mind all those, the Opposition has not been assured or guaranteed that the intentions and the motives behind this Act are not aimed to curb the activities of Members of the Opposition or depriving a certain section of the community or exercising their rights.

If there could have been earlier such a discussion at length or a forum created for discussion, then I am sure the Opposition would have been in a better position to extend support in anything the Government would bring about which would be understandable by every individual in this country. Here is a Bill which many people do not understand at all, including Members over there who do not know anything about this Bill. So it would be unfair to ask Members—I think somebody is sick, I am sorry. It is very unfortunate that sick people are also in this House, who should be in hospitals.

Sir, any amendments to the Constitution should have public discussion, properly debated by members of the public before it is brought to this House. As this has not been done, we in the Opposition oppose this Bill and we call upon the Government to delay this Bill so that members of the public and Members of the various Legislatures will have the opportunity to discuss the Bill.

Sir, in 1960 the first exercise performed by the Federal Government was to take over the Kuala Lumpur Municipality. Much opposition was expressed in this House. In spite of that, the Bill was bulldozed. Kuala Lumpur Municipality became part of the Federal Government. Again a big portion of Selangor is annexed now under another exercise in the name of development and progress where the Selangor Government has willingly self-sacrificed.

Sir, being a subject of the Sultan of Selangor and being a man from Selangor, I think I have more to say because we are losing the best part of Selangor to the Federal Government and I only regret that the Selangor Government has conceded to this exercise which the Federal Government intends to perform in taking over the best portion of Kuala Lumpur and Greater Kuala Lumpur.

Sir, we oppose this Bill.

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun hendak mengulas perbincangan ini. Sungguhpun Kerajaan, oleh sebab memikirkan perkara itu penting, telah menetapkan perbincangan empat hari, tetapi nampaknya pihak Pembangkang tidak ada apa-apa pun butir-butir dan alasan-alasan di

atas Rang Undang-undang ini. Jadi, sudah berbalik-balik, it becomes very repetitious dan saya fikir Ahli Dewan ini pun sudah jemu mendengarnya.

(Dengan izin) The Member for Dato Kramat in the end said he is sorry to lose Kuala Lumpur, being a subject of the Sultan of Selangor, but he stood in Penang in the last election and that should be regarded as an act of disloyalty to Selangor. *(Ketawa)*

Sir, the Honourable Member for Dato Kramat also asked whether Parliament has the right to amend this Constitution under Article 2 of the Constitution. But this is quite clear. Article 2 states that Parliament may by law alter the boundaries of any State so long as the law is passed with the consent of the State (expressed by a law made by the Legislature of that State) and by the consent of the Conference of Rulers. I have explained all these very clearly. The Opposition has been talking about referendum and the Honourable Member for Batu talked of amendment to Constitutions in other countries, which has nothing to do with us. As far as we are concerned, we have our Constitution and our Constitution lays down very clearly the methods of amending the Constitution and also the methods of altering the boundaries of any State and this is what we must follow and I do not think we should talk about referendum or consulting the people.

Opposition Members had ample time to discuss this Bill. In fact, the establishment of Kuala Lumpur as Federal Territory has been discussed many times. It has been discussed twice in the State Assembly. The Honourable Member for Batu and the Honourable Member for Dato Kramat have had an opportunity of speaking on this three times and today it is the fourth time. So how can they say that they have not got enough time to consider this Bill. There is very little logic in what they say about the lack of publicity on this important matter. In fact, we all remember that during the last time when this matter was brought before this House, it was only debated in a matter of one hour. It was an important measure but the Opposition Members just could not find a reason to oppose the Bill, as today.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir tidak ada apa-apa perkara-perkara yang saya hendak jawab dan Timbalan Perdana Menteri pun sudah jawab kepada banyak perkara-perkara yang dibawa oleh pihak Pembangkang.

Satu perkara yang saya suka hendak sebut ada Ahli Yang Berhormat bertanya kenapa kita ambil 94 batu persegi, tidak 50, tidak 60. Perkara ini ialah perkara yang kita mesti runding dengan Kerajaan Negeri. Bagi kita, kita tentulah hendak kawasan yang besar supaya kita dapat Ibu Kota atau Federal Capital yang sempurna, yang cukup—there is enough area for future development, tetapi kita faham bahawa Selangor tentulah tidak suka hendak memberi kawasan yang lebih. Dengan sebab itulah dalam perundingan kedua-dua belah pihak bersetuju kawasan lebih kurang 94 batu. Ini tidak ada apa-apa sebab yang lain melainkan ialah perundingan dan persetujuan yang difikirkan patut.

Berkenaan dengan masalah voting, disenfranchisement, Timbalan Perdana Menteri sudah jawab tadi. Ini tidak timbul langsung sebab Kuala Lumpur akan dapat wakil dalam Parlimen dan Ahli-ahli Yang Berhormat di sini boleh berbincang berkenaan dengan hal Federal Capital kerana Federal Capital then will come under the jurisdiction of this Parliament.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan review of constituency iaitu cadangan kita hendak pinda Fasal 46, pada fikiran saya, perkara ini penting kerana menurut Perlembagaan kita, Malaysia ini is a Federation of States. Seumpama Sabah dan Sarawak mendapat peruntukan kerusi: Sarawak 24, Sabah 16, jadi difikirkan negeri-negeri lain pun patut mendapat peruntukan seperti mana yang dicadangkan dalam pindaan ini. Ini adalah menepati spirit atau this is in line with the spirit of the Federation, i.e., the States in West Malaysia are allocated seats in accordance with their population, their importance, their potentials and their area and I think this is a far fairer distribution of seats. As for the allegation of disparity, Sir, this principle of weightage in rural areas has been accepted in the present Constitution and there must be this weightage, as I explained just now, because the people living in the rural areas have considerable difficulties of communication and Members of Parliament representing big areas have difficulty of getting to see their constituents. So you must

have this weightage for the rural areas. But by allotting the various seats to the State, as I said, you get a fairer distribution of seats and this is in line with the spirit of the Federation as all States will have their allocation of seats.

Saya fikir, Tuan Yang di-Pertua, tidak ada perkara yang lain yang patut saya sebutkan di sini sebab seperti saya kata tadi tidak ada apa-apa pun butir-butir yang menasabah yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat untuk menentang Perlembagaan ini ataupun (Pindaan) Perlembagaan ini. Saya fikir seperti kata Timbalan Perdana Menteri patut kita sokong, kerana tidak ada sebab yang mereka itu hendak menentang. Kita hendak menubuhkan satu Federal Capital, Federal Territory hendak dijadikan Kuala Lumpur ini Ibu Negara kita seperti negara-negara yang lain, sebab sebagai negara yang merdeka kita patut mempunyai Ibu Kota yang ditadbirkan oleh Kerajaan Pusat. Cara tadbiran itu terpulung kepada kita, pandangan Kerajaan Ibu Kota ini patut ditadbir oleh Parlimen terus melalui Kementerian-kementerian Kerajaan Pusat. Jadi dengan adanya Ibu Kota kita sendiri ditadbir oleh Kerajaan Pusat maka dapatlah kita mengawasi kemajuan dan menjaga kemajuan menurut kehendak-kehendak negara kita. Tidak ada timbul masalah yang kita menjadikan rakyat dari orang-orang Kuala Lumpur ini macam slave, tidak dijagai ataupun diambil buah pandangan mereka itu kerana dasar Kuala Lumpur jadi Federal Capital sudah diterima lama, iaitu pada tahun 1948 Kuala Lumpur menjadi Federal Capital. Mereka yang tinggal di Kuala Lumpur tahu bahawa Kuala Lumpur ini Federal Capital dan Kuala Lumpur ditadbir pada masa ini oleh Kerajaan Pusat, tetapi setengah-setengah kuasa ada pada Kerajaan Negeri.

Jadi oleh sebab ada berlapis-lapis kuasa pentadbiran maka adalah sukar dan ini adalah melambatkan pekerjaan-pekerjaan. Kalau Kuala Lumpur ditadbir oleh satu authority, Kerajaan Pusat percaya pentadbiran Kuala Lumpur dapat dijalankan dengan cara yang lebih sempurna dan lebih berfaedah lagi kepada rakyat di Kuala Lumpur. Hak-hak rakyat di Kuala Lumpur sedikit pun tidak dikurangkan. Mereka itu ada berhak hendak memilih wakil-wakil ke Parlimen sebab Parlimenlah yang bertanggungjawab terhadap Kuala Lumpur pada masa yang akan datang.

Mereka tidak ada hak hendak memilih wakil Dewan Undangan Negeri Selangor kerana Selangor tidak ada hak lagi kepada wilayah Kuala Lumpur.

Dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan undang-undang ini diper-setujukan. (*Tepuk*).

Usul dikemuka bagi diputuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 100; Yang Tidak Bersetuju, 11; Yang Tidak Mengundi, 1.

YANG BERSETUJU:

1. Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein
2. Tun Dr Ismail Al-Haj bin Datuk Haji Abdul Rahman
3. Tun Tan Siew Sin
4. Tun V. T. Sambanthan
5. Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir
6. Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng
7. Tan Sri V. Manickavasagam
8. Tan Sri Haji Mohd. Ghazali bin Haji Jawi
9. Tuan Abdul Ghafar bin Baba
10. Datuk Haji Abdul Ghani Gilong
11. Tan Sri Lee Siok Yew
12. Datuk Haji Mohd. Asri bin Haji Muda
13. Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah
14. Datuk Hussein bin Datuk Onn
15. Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie
16. Datuk Ong Hee Hui
17. Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud
18. Tuan Lee San Choon
19. Tuan Ali bin Haji Ahmad
20. Datuk Abdul Samad bin Idris
21. Y.M. Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj
22. Tuan Haji Mohamed bin Yaacob
23. Tuan Shariff Ahmad
24. Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail
25. Tuan Mohamed bin Ujang
26. Tuan Mohamed bin Rahmat
27. Tuan Haji Ramli bin Omar
28. Tuan Mokhtar bin Hashim
29. Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar
30. Datuk Senu bin Abdul Rahman
31. Tuan Tiah Eng Bee
32. Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub
33. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim
34. Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar
35. Tan Sri Syed Nasir bin Ismail
36. Tuan Haji Ahmad bin Said
37. Datuk Tajudin bin Ali
38. Datuk Peter Lo Su Yin
39. Dr Awang bin Hassan
40. Tan Sri Haji Nik Ahmed Kamil
41. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid
42. Tuan Chan Siang Sun
43. Tuan Hanafiah Hussain
44. Datuk Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir
45. Tuan Sulaiman bin Bulon
46. Tuan Haji Mohd. Chik Johari Majakil
47. Datuk Dr Haji Abdul Aziz bin Omar
48. Tuan Tan Cheng Bee
49. Tuan Haji Mokhtar bin Ismail
50. Tuan Haji Ahmad bin Arshad
51. Tuan Othman bin Abdullah
52. Tuan Haji Muhamad Yusof bin Mahmud
53. Tuan Lee Seck Fun
54. Tuan Mohd. Arif bin Salleh
55. Tuan Seah Teng Ngjab
56. Datuk Pengarah Banyang anak Janting
57. Tuan Mohd. Tahir bin Abdul Majid
58. Tuan Soh Ah Teck
59. Wan Mokhtar bin Ahmad
60. Tuan Sulaiman bin Haji Taib
61. Tuan Michael Chen Wing Sum
62. Tuan Richard Ho Ung Hun
63. Pengiran Tahir bin Pengiran Patera
64. Tuan James Stephen Tibok
65. Tuan Azahari bin Md. Taib
66. Tuan Walter Loh Poh Khan
67. Puan Bibi Aishah binti Hamid Don
68. Tuan Haji Shafie bin Abdullah
69. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu

70. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah
71. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar
72. Datuk Stephen Yong Kuet Tze
73. Tan Sri Haji Mohammad Said bin Keruak
74. Tuan Mohd. Nor bin Md. Dahan
75. Tuan Tai Kuan Yang
76. Tuan Yeh Pao Tzu
77. Datuk Khoo Peng Loong
78. Raja Nong Chik bin Raja Ishak
79. Tuan Hussain bin Haji Sulaiman
80. Dr Mohamed bin Taib
81. Dr Chu Chee Peng
82. Tuan Latip bin Haji Dris
83. Tuan Tibuoh anak Rantai
84. Tuan Mohd. Tahir bin Haji Abdul Manan
85. Tuan Ahmad bin Haji Ithnin
86. Tuan Haji Ahmad Damanhuri
87. Tuan Ting Ming Kiong
88. Tuan Valentine Cotter
89. Penghulu Abit anak Angkin
90. Tuan Thomas Selvaraj Gabriel
91. Tuan Bojeng bin Andot
92. Tuan Buja bin Gumbilai
93. Tuan Chen Ko Ming
94. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad
95. Nik Abdul Aziz bin Nik Mat
96. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus
97. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh
98. Wan Sulaiman bin Wan Ibrahim
99. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah
100. Tuan Joseph Unting anak Umang.

YANG TIDAK BERSETUJU:

1. Tuan V. David
2. Tuan Lim Kit Siang
3. Dr Chen Man Hin
4. Tuan Peter Paul Dason
5. Dr Tan Chee Khoo
6. Tuan Fan Yew Teng
7. Tuan Lim Cho Hock
8. Dr S. Seevaratnam
9. Tuan V. Veerappen

10. Tuan Chan Fu King
11. Tuan Hor Cheok Foon.

YANG TIDAK MENGUNDI:

1. Tuan Hashim bin Gera.

**WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN
YANG DIBEBASKAN DARIPADA
PERATURAN MESYUARAT
(Usul)**

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) telah dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut Peraturan Mesyuarat 12 (1), Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini hingga Rang Undang-undang Perlembagaan (Pindaan) telah dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

**RANG UNDANG-UNDANG
PERLEMBAGAAN (PINDAAN) (No. 2)**

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua mempengerusikan Jawatankuasa)

Fasal 1 hingga 11—

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan Fasal 8 dipinda menurut Kertas Pindaan yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat iaitu syarat yang kedua Fasal 8 itu diganti dengan pindaan yang baru yang telah dikemukakan.

Tujuannya mengadakan pindaan ini ialah supaya wakil yang dinamakan oleh Raja bagi Negeri Selangor itu ditambah daripada 1 jadi 2.

Pindaannya seperti berikut:

Fasal 8—

Gantikan syarat kedua kepada Fasal itu dengan yang berikut—

“Dengan syarat selanjutnya bahawa walau apa-apa jua dalam Akta Ibu Kota Persekutuan, 1960, Yang di-Pertuan Agong hendaklah melantik dua orang yang dinamakan oleh Raja bagi Negeri Selangor untuk menjadi ahli-ahli Lembaga Penasihat di bawah seksyen 6 Akta itu, atau, di bawah mana-mana undang-undang lain yang menggantikan Akta itu.”

Clause 8—

Substitute the following for the second proviso thereto—

“Provided further that notwithstanding anything in the Federal Capital Act, 1960, the Yang di-Pertuan Agong shall appoint two persons nominated by the Ruler in Council of the State of Selangor to be members of the Advisory Board under section 6 of that Act, or under any other law replacing that Act.”

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 hingga 11 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 12 hingga 15—

Dr Tan Chee Khoon: Saya telah serahkan kepada Tuan Pengerusi mengenai pindaan Fasal 12 perkara 46 (1). Saya telah mencadangkan perkataan “seratus lima puluh empat” diganti dengan perkataan-perkataan “seratus lima puluh enam,” dan (2) (a) (xii) perkataan “sebelas” diganti dengan perkataan “dua belas”; dan (2) (b) perkataan “lima digantikan dengan perkataan “enam”.

Tuan Pengerusi, tadi saya telah sebutkan Negeri Selangor ialah negeri yang paling ramai penduduk-penduduknya dan begitu juga Negeri Selangor ialah yang paling ramai pengundi-pengundi mengikut pengundi-pengundi di Pilihanraya tahun 1969. Oleh yang demikian, perlu dan patutlah Negeri

Selangor termasuk wilayah Persekutuan Kuala Lumpur mendapat kawasan atau wakil yang sesuai, tetapi malangnya di dalam pindaan yang dibentangkan di hadapan Dewan ini Selangor mendapatkan tambahan 2 kawasan sahaja dan sekarang Selangor mendapat 16 wakil atau kawasan. Tetapi Perak yang kurang penduduk-penduduknya dan pengundi-pengundinya mendapat 21 kawasan dan 21 wakil. Dan juga Negeri Pahang yang penduduk-penduduknya ada $\frac{1}{3}$ lebih atau kurang dari penduduk-penduduk di Selangor mendapat tambahan 2 kerusi menjadi jumlah 8 kerusi. Begitu juga Kelantan yang mana penduduk-penduduknya kurang $\frac{1}{3}$ dari penduduk-penduduk di Selangor dan pengundi-pengundi juga terlampau kurang, jika dibandingkan dengan Selangor mendapat tambahan 2. Oleh sebab itu, supaya Selangor mendapat kerusi yang sesuai, saya telah mencadangkan Selangor mendapat 12 kerusi dan Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dapat 6 kerusi.

Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan.

Perdana Menteri: Tuan Pengerusi, saya berasa dukacita tidak dapat menerima pindaan ini kerana keanggutaan yang dicadangkan dalam Fasal 12 ini adalah difikirkan adil dan pihak Kerajaan telah berunding dengan pihak Election Commission Election Commission sendiri memikirkan pembahagian ini adalah adil dan telah menimbang dari semua segi. Pembahagian kawasan ini kita tidak boleh timbang dari segi population sahaja, kenalah timbang luasnya kawasan itu, dari segi potentialnya, kemajuan dan juga faktor-faktor yang lain. Oleh sebab perkara ini telah ditimbang dengan sehalus-halusnya, saya kata pihak Election Commission pun memikirkan ini adalah adil. Kerajaan dukacita tidak dapat menerimanya.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan dan tidak dipersetujui.

Fasal 12 hingga 15 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang

Fasal 16 dan 17 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang

Jadual diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Mesyuarat bersidang semula.

Bacaan Kali Yang Ketiga

Perdana Menteri: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta bagi meminda Perlembagaan Persekutuan, telah dipersetujukan dengan pindaan. Oleh itu, saya mohon mencadangkan bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan.

Dewan berbelah-bahagi: Yang Bersetuju, 100; Yang Tidak Bersetuju, 10; Yang Tidak Mengundi, 1.

YANG BERSETUJU

1. Tun Haji Abdul Razak bin Datuk Hussein
2. Tun Dr Ismail Al-Haj bin Datuk Haji Abdul Rahman
3. Tun Tan Siew Sin
4. Tun V. T. Sambanthan
5. Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir
6. Tan Sri Temenggong Jugah anak Barieng
7. Tan Sri V. Manickavasagam
8. Tan Sri Haji Mohd. Ghazali bin Haji Jawi
9. Tuan Abdul Ghafar bin Baba
10. Datuk Haji Abdul Ghani Gilong
11. Tan Sri Lee Siok Yew
12. Datuk Haji Mohd. Asri bin Haji Muda
13. Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah
14. Datuk Hussein bin Datuk Onn
15. Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie
16. Datuk Ong Kee Hui
17. Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud
18. Tuan Lee San Choon
19. Tuan Ali bin Haji Ahmad
20. Datuk Abdul Samad bin Idris
21. Y.M. Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj
22. Tuan Haji Mohamed bin Yaacob
23. Tuan Shariff Ahmad
24. Datuk Wan Abdul Kadir bin Ismail
25. Tuan Mohamed bin Ujang
26. Tuan Mohamed bin Rahmat
27. Tuan Haji Ramli bin Omar
28. Tuan Mokhtar bin Hashim
29. Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar
30. Datuk Senu bin Abdul Rahman
31. Tuan Tiah Eng Bee
32. Datuk Haji Abdul-Rahman bin Ya'kub
33. Tan Sri Fatimah binti Haji Hashim
34. Tan Sri Syed Jaafar bin Hasan Albar
35. Tan Sri Syed Nasir bin Ismail
36. Tuan Haji Ahmad bin Said
37. Datuk Tajudin bin Ali
38. Datuk Peter Lo Su Yin
39. Dr Awang bin Hassan
40. Tan Sri Haji Nik Ahmed Kamil
41. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid
42. Tuan Chan Siang Sun
43. Tuan Hanafiah Hussain
44. Datuk Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir
45. Tuan Sulaiman bin Bulon
46. Tuan Haji Mohd. Chik Johari Majakil
47. Datuk Dr Haji Abdul Aziz bin Omar
48. Tuan Tan Cheng Bee
49. Tuan Haji Mokhtar bin Ismail
50. Tuan Haji Ahmad bin Arshad
51. Tuan Othman bin Abdullah
52. Tuan Haji Muhamad Yusof bin Mahmud
53. Tuan Lee Seck Fun
54. Tuan Mohd. Arif bin Salleh
55. Tuan Seah Teng Ngiab
56. Datuk Pengarah Banyang anak Janting
57. Tuan Mohd. Tahir bin Abdul Majid
58. Tuan Soh Ah Teck
59. Wan Mokhtar bin Ahmad
60. Tuan Sulaiman bin Haji Taib

61. Tuan Michael Chen Wing Sum
62. Tuan Richard Ho Ung Hun
63. Pengiran Tahir bin Pengiran Patara
64. Tuan James Stephen Tibok
65. Tuan Azahari bin Md. Taib
66. Tuan Walter Loh Poh Khan
67. Puan Bibi Aishah binti Hamid Don
68. Tuan Haji Shafie bin Abdullah
69. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu
70. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah
71. Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar
72. Datuk Stephen Yong Kuet Tze
73. Tan Sri Haji Mohammad Said bin Keruak
74. Tuan Mohd. Nor bin Md. Dahan
75. Tuan Tai Kuan Yang
76. Tuan Yeh Pao Tzu
77. Datuk Khoo Peng Loong
78. Raja Nong Chik bin Raja Ishak
79. Tuan Hussain bin Haji Sulaiman
80. Dr Mohamed bin Taib
81. Dr Chu Chee Peng
82. Tuan Latip bin Haji Dris
83. Tuan Tibuoh anak Rantai
84. Tuan Mohd Tahir bin Haji Abdul Manan
85. Tuan Ahmad bin Haji Ithnin
86. Tuan Haji Ahmad Damanhuri
87. Tuan Ting Ming Kiong
88. Tuan Valentine Cotter
89. Penghulu Abit anak Angkin
90. Tuan Thomas Selvaraj Gabriel
91. Tuan Bojeng bin Andot
92. Tuan Buja bin Gumbilai

93. Tuan Chen Ko Ming
94. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad
95. Nik Abdul Aziz bin Nik Mat
96. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus
97. Tuan Haji Mawardi bin Lebai Teh
98. Wan Sulaiman bin Wan Ibrahim
99. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah
100. Tuan Joseph Unting anak Umang.

YANG TIDAK BERSETUJU:

1. Tuan Lim Kit Siang
2. Dr Chen Man Hin
3. Tuan Peter Paul Dason
4. Dr Tan Chee Khoo
5. Tuan Fan Yew Teng
6. Tuan Lim Cho Hock
7. Dr S. Seeveratnam
8. Tuan V. Veerappen
9. Tuan Chan Fu King
10. Tuan Hor Cheok Foon.

YANG TIDAK MENGUNDI:

1. Tuan Hashim bin Gera.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

PENANGGUHAN

Tan Sri V. Manickavasagam: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan bahawa mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN PENANGGUHAN

Cuti Belajar bagi Guru-guru

Tuan Fan Yew Teng: Tuan Yang di-Pertua, saya akan berucap dalam Bahasa Malaysia

dan minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam Dewan ini beberapa kali saya ada berucap bahawa . . .

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Tuan Yang di-Pertua, quorum tidak cukup.

(Loceng dibunyikan, Ahli-ahli dikira, kurang dari 26 hadir)

Tuan Yang di-Pertua: Mesyuarat ini ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.50 petang.